

Europeiska unionens officiella tidning

L 286

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

31 oktober 2009

Innehållsförteckning

- I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1006/2009 av den 16 september 2009 om ändring av förordning (EG) nr 808/2004 om gemenskapsstatistik om informationssamhället ⁽¹⁾ 31
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter ⁽¹⁾ 36

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1005/2009

av den 16 september 2009

om ämnen som bryter ned ozonskiktet

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter
ned ozonskiktet ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga
punkter. Med anledning av nya ändringar, bör den av tyd-
lighets skull omarbetas.

(2) Det har konstaterats att fortsatta utsläpp av ozonnedbry-
tande ämnen orsakar betydande skador på ozonskiktet.
Det finns klara belegg för att ozonnedbrytande ämnens
belastning på atmosfären har minskat, och man har obser-
verat några tecken på att en återhämtning av det stratosfä-
riska ozonskiktet har påbörjats. En återhämtning av

ozonskiktet till den koncentrationsnivå som kunde upp-
mätas före 1980 förväntas dock inte uppnås före mitten av
2000-talet. Ökad UV-B-strålning, till följd av nedbryt-
ningen av ozonskiktet, fortsätter därför att utgöra en stor
risk för människors hälsa och för miljön. Samtidigt kan
dessa ämnen kraftigt bidra till den globala uppvärmningen
och är bidragande faktorer till de alltmer förhöjda tempe-
raturena på vår planet. Det är därför nödvändigt att vidta
ytterligare effektiva åtgärder för att skydda människors
hälsa och miljön mot skadliga verkningar av sådana
utsläpp och för att undvika risken för att återhämtningen
av ozonskiktet försenas ytterligare.

(3) Mot bakgrund av gemenskapens ansvar för miljö och han-
del har gemenskapen enligt rådets beslut 88/540/EEG ⁽⁴⁾
blivit part i Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet
och Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozon-
skiktet (nedan kallat *protokollet*).

(4) Många ozonnedbrytande ämnen är växthusgaser men
omfattas inte av FN:s ramkonvention om klimatföränd-
ringen eller av Kyotoprotokollet till den, eftersom det anta-
gits att protokollet kommer att leda till en avveckling av
sådana ämnen. Trots de framsteg som gjorts genom pro-
tollet är arbetet med att avveckla dessa ämnen ännu inte
slutfört, vare sig inom Europeiska unionen eller runt om i
världen, samtidigt som det bör beaktas att många alterna-
tiv till ozonnedbrytande ämnen för närvarande har en hög
global uppvärmningspotential. Det är därför nödvändigt
att produktionen och användningen av ozonnedbrytande
ämnen minimeras och upphör, när tekniskt användbara
alternativ med låg global uppvärmningspotential finns
tillgängliga.

⁽¹⁾ EUT C 100, 30.4.2009, s. 135.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 25 mars 2009 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT) och rådets beslut av den 27 juli 2009.

⁽³⁾ EGT L 244, 29.9.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 297, 31.10.1988, s. 8.

- (5) Senast vid sina möten i Montreal i september 2007 och i Doha i november 2008 antog parterna i protokollet ytterligare bestämmelser för att skydda ozonskiktet. För att gemenskapens förpliktelser enligt protokollet ska kunna fullgöras är det nödvändigt att vidta åtgärder på gemenskapsnivå, och framför allt för att genomföra den påskyndade avvecklingen av klorfluorkolväten, samtidigt som riskerna med infasning av alternativ med en hög global uppvärmningspotential vederbörligen bör beaktas.
- (6) Efter det att gruppen för vetenskapliga bedömningar i sin rapport från 2006 uttryckt oro beträffande den accelererande produktionen och förbrukningen av klorfluorkolväten i utvecklingsländer, antog parterna i protokollet vid sitt nittonde möte 2007 beslut XIX/6 om en påskyndad avvecklingsplan för klorfluorkolväten. Enligt detta beslut bör tidsfristen för en avveckling av produktionen tidigare läggas från 2025 till 2020.
- (7) Enligt förordning (EG) nr 2037/2000 får nyproducerade klorfluorkolväten från och med 2010 inte längre användas för underhåll eller service av kyl- och luftkonditioneringsutrustning. I syfte att minimera risken för illegal användning av nyproducerade klorfluorkolväten som återanvända eller regenererade material, bör endast regenererade eller återanvända material användas för underhåll eller service. Det bör vara förbjudet att återförsälja återanvända klorfluorkolväten, och återanvända klorfluorkolväten bör endast användas när de återvinns från sådan utrustning och endast av företag som genomförde eller beordrade återvinningen. Av konsekvensskäl bör detta undantag också gälla värmepumpstrustning.
- (8) Mot bakgrund av att teknik och alternativa ämnen för att ersätta ozonnedbrytande ämnen är allmänt tillgängliga är det i vissa fall lämpligt att besluta om kontrollåtgärder som är strängare än vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 2037/2000 och i protokollet.
- (9) I enlighet med förordning (EG) nr 2037/2000 har produktionen och utsläppandet på marknaden av klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-trikloretan, bromfluorkolväten, bromklormetan och metylbromid avvecklats och utsläppandet på marknaden av dessa ämnen och av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen är således förbjudna. Det är nu även lämpligt att gradvis förbjuda användning av dessa ämnen för underhåll eller service av sådan utrustning.
- (10) Kommissionen bör på vissa villkor bevilja undantag för viktiga laboratorie- och analysändamål även sedan de kontrollerade ämnena har avvecklats. Kriterier för medgivande av undantag för sådan användning fastställs i synnerhet i beslut X/14 av parterna i protokollet. Kommissionen bör bemyndigas att fastställa villkor för viktiga laboratorie- och analysändamål. För att undvika en ökning av de kvantiteter som används för dessa ändamål bör producenter och importörer inte tillåtas att i betydande grad öka de kvantiteter som släpps ut på marknaden. Särskilda villkor som fastställts av parterna, för utsläppande på marknaden av ämnen för dessa ändamål, bör införlivas i denna förordning för att säkerställa att villkoren uppfylls.
- (11) Tillgången till alternativ till metylbromid återspeglas i en mer påtaglig minskning av produktion och förbrukning av metylbromid jämfört med protokollet, och i kommissionens beslut 2008/753/EG av den 18 september 2008 om att inte ta upp metylbromid i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ⁽¹⁾, samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽²⁾. Undantaget för användning av metylbromid på områden av avgörande betydelse bör helt upphöra, samtidigt som man tillfälligt tillåter möjligheten att medge undantag i nödsituationer i händelse av oväntade skadedjursangrepp eller sjukdomsutbrott där sådan användning i nödsituationer ska tillåtas enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽³⁾ och direktiv 98/8/EG. I sådana fall bör det vidtas åtgärder för att minimera utsläppen, exempelvis genom användning av praktiskt taget ogenomträngliga skikt för rökbehandling av mark.
- (12) Med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2032/2003 av den 4 november 2003 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽⁴⁾, i vilken användningen av metylbromid som biocid förbjuds från och med den 1 september 2006, och beslut 2008/753/EG, i vilket användningen av metylbromid som växtskyddsmedel förbjuds från och med den 18 mars 2010, bör även användningen av metylbromid vid karantänsättning och före transport förbjudas från och med den 18 mars 2010.

(1) EUT L 258, 26.9.2008, s. 68.

(2) EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

(3) EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

(4) EUT L 307, 24.11.2003, s. 1.

- (13) Enligt artikel 2F.7 i protokollet ska parterna sträva efter att tillse att användningen av klorfluorkolväten begränsas till de tillämpningar för vilka mer miljöanpassade alternativa ämnen eller tekniker saknas. Mot bakgrund av tillgången till alternativ teknik och ersättningsteknik kan utsläppande på marknaden och användning av klorfluorkolväten samt produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av klorfluorkolväten begränsas ytterligare. I beslut VI/13 av parterna i protokollet föreskrivs att utvärderingen av alternativ till klorfluorkolväten bör beakta sådana faktorer som ozonnedbrytande potential, energieffektivitet, brandfarlighet, toxicitet och global uppvärmningspotential samt de möjliga effekterna av en effektiv användning och en avveckling av klorfluorkarboner och haloner. I det beslutet drog parterna slutsatsen att kontrollerna av klorfluorkolväten enligt protokollet bör stramas upp avsevärt för att skydda ozonskiktet och återspegla de alternativ som finns.
- (14) Kontrollåtgärder avseende produkter och utrustning som innehåller kontrollerade ämnen bör utökas till att omfatta produkter och utrustning som är beroende av dessa ämnen i syfte att förhindra kringgående av de restriktioner som föreskrivs i denna förordning. Genom att tillämpningsområdet utökas till att omfatta produkter och utrustning vars utformning, användning eller ändamålsenliga funktion kräver förekomsten av ett kontrollerat ämne, utesluts en möjlighet att produkter eller utrustning som inte innehåller kontrollerade ämnen vid den aktuella tidpunkten, men som skulle behöva fyllas på vid en senare tidpunkt, släpps ut på marknaden, importeras eller exporteras. Dessutom bör undantag för produkter och utrustning som tillverkas före ikraftträdandet av kontrollåtgärderna upphävas eftersom de inte längre är relevanta och kan utgöra en risk för illegalt utsläppande på marknaden eller illegal handel.
- (15) Import av kontrollerade ämnen samt produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen från stater som inte är parter i protokollet bör inte ske. Export av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av klorfluorkolväten efter ikraftträdandet av ett förbud mot användning av dessa produkter och utrustningar eller av kontrollerade ämnen för deras underhåll eller service i gemenskapen bör dessutom förbjudas i syfte att undvika att det byggs upp reserver av dessa ämnen i länder där det inte finns tillräckliga destruktionsanläggningar.
- (16) För att förbättra övervakningen och kontrollen av handeln med ozonnedbrytande ämnen och för att möjliggöra informationsutbyte mellan parterna, omfattar licenssystemet för kontrollerade ämnen tillstånd till export av kontrollerade ämnen. Detta licenssystem bör utvidgas till att omfatta produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen.
- (17) För att förbättra övervakningen och kontrollen av handeln bör licensieringen omfatta inte bara införsel av varor till tullområdet för övergång till fri omsättning i gemenskapen, utan också införsel enligt andra tullförfaranden eller för av tullen godkänd behandling och användning. Transit genom gemenskapens tullområde, tillfällig lagring, tullagerförfarandet och förfarandet med frizoner bör fortfarande vara möjliga utan licensiering, i syfte att undvika onödiga bördor för användare och tullmyndigheter. Transport till och från en medlemsstats territorium som inte utgör en del av gemenskapens tullområde eller inte omfattas av denna förordning, men som omfattas av medlemsstatens ratificering av protokollet, bör inte medföra en onödig börda för medlemsstaterna i fråga om licensiering och rapportering förutsatt att skyldigheterna i förordningen och protokollet uppfylls.
- (18) Innan kommissionen utfärdar import- och exportlicenser bör den ha möjlighet att kontrollera hos behöriga myndigheter i det berörda tredjelandet huruvida den planerade transaktionen skulle uppfylla de krav som är tillämpliga i det landet, för att undvika illegal och oönskad handel.
- (19) I rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar ⁽³⁾, föreskrivs märkning av ämnen som klassificeras som ämnen som bryter ned ozonskiktet och märkning av blandningar som innehåller sådana ämnen. Eftersom ozonnedbrytande ämnen som produceras för användning som råmaterial, agens i tillverkningsprocessen och för laboratorie- och analysändamål, kan övergå till fri omsättning i gemenskapen, bör de särskiljas från ämnen som producerats för andra användningsområden, i syfte att undvika att kontrollerade ämnen som är avsedda för råmaterial, agens i tillverkningsprocesser eller för laboratorie- och analysändamål används för andra ändamål som regleras genom den här förordningen. I syfte att informera slutanvändare och underlätta tillämpningen av den här förordningen bör dessutom produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana ämnen märkas som sådana vid underhåll eller service.
- (20) För att minska utsläppen av kontrollerade ämnen i atmosfären bör föreskrifter meddelas i fråga om återvinning av använda kontrollerade ämnen och för att hindra läckage av kontrollerade ämnen.

⁽¹⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (21) Enligt protokollet krävs uppgiftslämnande i fråga om handeln med ozonnedbrytande ämnen. Producenter, importörer och exportörer av kontrollerade ämnen bör därför lämna uppgifter varje år. I syfte att göra det möjligt för kommissionen att effektivisera förfarandena för uppgiftslämnande för att fullgöra skyldigheterna enligt protokollet och för att undvika dubbelarbete, bör destruktionsanläggningar också lämna uppgifter direkt till kommissionen. För att säkerställa att skyldigheterna att lämna uppgifter enligt protokollet fullgörs, och för att förbättra den praktiska tillämpningen av dessa skyldigheter, bör kommissionen ges befogenhet att ändra kraven avseende uppgiftslämnande för medlemsstater och företag. Mot bakgrund av den tilltänkta utvecklingen för Internetbaserade rapporteringsverktyg bör kommissionen, när så är lämpligt, lägga fram förslag till åtgärder för antagande av rapporteringskraven så fort lämpliga rapporteringsverktyg finns tillgängliga.
- (22) Skyddet för enskilda när det gäller medlemsstaternas behandling av personuppgifter regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾, och skyddet för enskilda när det gäller kommissionens behandling av personuppgifter regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾, särskilt vad gäller kraven på konfidentialitet och säkerhet vid behandling av uppgifter, överföring av personuppgifter från kommissionen till medlemsstaterna, behandlingens laglighet och de registrerades rätt till information, tillgång till och rättelse av sina personuppgifter.
- (23) Medlemsstater bör utöva tillsyn enligt en riskbaserad strategi i syfte att säkerställa efterlevnad av alla bestämmelser i denna förordning och därigenom inrikta sig på de verksamheter där risken för illegal handel eller utsläpp av kontrollerade ämnen är störst. Europaparlamentets och rådets rekommendation 2001/331/EG av den 4 april 2001 om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna ⁽³⁾ bör ge medlemsstaterna vägledning vid utövande av tillsyn.
- (24) Mot bakgrund av de pågående innovationerna inom de sektorer som omfattas av denna förordning bör kommissionen regelbundet se över förordningen och, då så är lämpligt, lägga fram förslag, i synnerhet till fastställda undantag och avvikelser i de fall där tekniskt och ekonomiskt användbara alternativ till användningen av kontrollerade ämnen blir tillgängliga, för att ytterligare stärka skyddet av ozonskiktet och samtidigt minska utsläppen av växthusgaser. För att säkerställa att protokollet följs bör kommissionen ges befogenhet att anpassa bilagorna i denna förordning till beslut som fattas av parterna, i synnerhet till beslut om godkända destruktionsmetoder, om villkor för utsläppande på marknaden av kontrollerade ämnen för viktiga laboratorie- och analysändamål och om processer i vilka kontrollerade ämnen får användas som agens i tillverkningsprocessen.
- (25) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (26) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa form och innehåll för märkningen av kontrollerade ämnen producerade, utsläppta på marknaden eller använda som råmaterial, som agens i tillverkningsprocessen och för laboratorie- och analysändamål, att ändra bilaga III om processer där kontrollerade ämnen får användas som agens i tillverkningsprocessen, att ändra den maximala mängden kontrollerade ämnen som får användas som agens i tillverkningsprocessen eller som får släppas ut i samband med användning som agens i tillverkningsprocessen, att ändra bilaga V beträffande villkoren för utsläppande på marknaden och vidare distribution av kontrollerade ämnen för laboratorie- och analysändamål, att besluta om en mekanism för tilldelning av kvoter för kontrollerade ämnen för laboratorie- och analysändamål, att ändra bilaga VI, att besluta om ändringar och tidsfrister för avveckling av användning av halon inom användningsområden av avgörande betydelse, att ändra förteckningen innehållande de uppgifter som ska anges i en ansökan om licens, att anta ytterligare åtgärder för övervakning av handel med kontrollerade ämnen eller nya ämnen och av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen, att anta bestämmelser om övergång till fri omsättning i gemenskapen av produkter och utrustning som importerats från stater som inte är parter i protokollet och som framställts med hjälp av kontrollerade ämnen, att ändra bilaga VII om destruktions teknik, att upprätta en förteckning över produkter och utrustning för vilka återvinning för destruktions eller destruktions utan föregående återvinning av kontrollerade ämnen betraktas som tekniskt och ekonomiskt genomförbar och därför obligatorisk, att anta minimikrav för personalens kvalifikationer, att upprätta en förteckning över den teknik eller praxis som ska användas av företag för att förhindra och minimera eventuella läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen, att inkludera nya ämnen i bilaga II och att ändra kraven avseende uppgiftslämnande för medlemsstater och företag. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 118, 27.4.2001, s. 41.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(27) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall ⁽¹⁾ och rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽²⁾ föreskrivs åtgärder för bortskaftande och återvinning av avfall på ett miljövänligt sätt och kontroller av farligt avfall. I detta sammanhang bör man särskilt uppmärksamma sådana ozonnedbrytande ämnen i bygg- och rivningsavfall och i utrustning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) ⁽³⁾. I överensstämmelse med protokollet får endast tekniker som godkänts av parterna användas för destruktion av kontrollerade ämnen. Relevanta beslut som fattats av parterna bör därför införlivas i denna förordning för att på så sätt garantera att endast denna teknik tillämpas, förutsatt att tillämpningen är förenlig med relevant gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning om avfall.

(28) En flexibel mekanism bör inrättas för att införa rapporteringskyldighet för ämnen som utpekats som ozonnedbrytande, för att göra det möjligt att bedöma omfattningen av deras miljöpåverkan och för att sörja för att dessa nya ämnen som har utpekats som ämnen med en avsevärd ozonnedbrytande potential blir föremål för kontrollåtgärder. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas den roll som mycket kortlivade ämnen spelar, särskilt med beaktande av FN:s miljöprogram/Världsmeteorologiska organisationens (Unep/WMO) ozonbedömning från 2006 i vilken det konstaterades att den ozonnedbrytande potentialen hos dessa ämnen är större än vad som tidigare bedömts.

(29) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och se till att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(30) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa gemenskapens uppfyllelse av sina åtaganden som avtalslutande part i protokollet och att ta itu med ett gränsöverskridande miljöproblem med globala konsekvenser och samtidigt reglera handeln inom och utom gemenskapen med ozonnedbrytande ämnen och produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av dessa ämnen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9. Direktiv 2006/12/EG upphävs med verkan från och med den 12 december 2010 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽³⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för produktion, import, export, utsläppande på marknaden, användning, återvinning, återanvändning, regenerering och destruktion av ämnen som bryter ned ozonskiktet, för uppgiftslämnande i samband med dessa ämnen samt för import, export, utsläppande på marknaden och användning av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av dessa ämnen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på kontrollerade ämnen, på nya ämnen och på produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *protokollet*: 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet, i dess lydelse efter de senaste ändringarna och anpassningarna.
2. *part*: varje part i protokollet.
3. *stat som inte är part i protokollet*: en stat eller regional organisation för ekonomisk integration som inte har samtyckt till att vara bunden av de bestämmelser i protokollet som är tillämpliga på ett visst kontrollerat ämne.
4. *kontrollerade ämnen*: ämnen som förtecknas i bilaga I, inklusive deras isomerer, vare sig de förekommer ensamma eller i en blandning och vare sig de är nyproducerade, återvunna, återanvända eller regenererade.
5. *klorfluorkarboner*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp I i bilaga I, inklusive deras isomerer.
6. *haloner*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp III i bilaga I, inklusive deras isomerer.
7. *koltetraklorid*: det kontrollerade ämne som anges i grupp IV i bilaga I.
8. *metylbromid*: det kontrollerade ämne som anges i grupp VI i bilaga I.
9. *klorfluorkolväten (HCFC)*: de kontrollerade ämnen som förtecknas i grupp VIII i bilaga I, inklusive deras isomerer.

10. *nya ämnen*: de ämnen som förtecknas i bilaga II, vare sig de förekommer ensamma eller i en blandning och vare sig de är nyproducerade, återvunna, återanvända eller regenererade.
11. *råmaterial*: varje kontrollerat ämne eller nytt ämne som bearbetas kemiskt i en process där ämnets ursprungliga sammansättning helt förändras och från vilken utsläppen är obetydliga.
12. *agens i tillverkningsprocessen*: kontrollerade ämnen som används som kemiska agens i tillverkningsprocessen i de tillämpningar som anges i bilaga III.
13. *producent*: varje fysisk eller juridisk person som producerar kontrollerade ämnen eller nya ämnen inom gemenskapen.
14. *produktion*: den mängd kontrollerade ämnen och nya ämnen som produceras, inklusive den mängd som produceras avsiktligt eller oavsiktligt som biprodukt, om denna biprodukt inte förstörs som en del av tillverkningsprocessen eller efter ett dokumenterat förfarande som garanterar att denna förordning och gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning om avfall följs. Återvunnen, återanvänd eller regenererad mängd ska inte betraktas som produktion, och inte heller en obetydlig mängd som oundvikligt ingår i produkter i ytterst små mängder eller som släppts ut under tillverkningen.
15. *ozonnedbrytande potential*: den sifferuppgift som anges i bilagorna I och II och som motsvarar varje kontrollerat ämne eller nya ämnens potentiella inverkan på ozonskiktet.
16. *beräknad nivå*: en kvantitet som beräknas genom att kvantiteten av varje kontrollerat ämne multipliceras med dess ozonnedbrytande potential och genom att de erhållna resultaten därefter adderas separat för varje ämnesgrupp i bilaga I.
17. *industriell rationalisering*: överföring mellan parter eller inom en medlemsstat av hela eller en del av den beräknade produktionsnivån från en producent till en annan producent för att uppnå bättre ekonomisk effektivitet eller för att avhjälpa förväntade brister i utbudet på grund av att anläggningar stängs.
18. *import*: införseln av ämnen, produkter och utrustning som omfattas av denna förordning till gemenskapens tullområde i den mån detta område omfattas av medlemsstatens ratificering av protokollet och denna förordning är tillämplig.
19. *export*: utförsel ur gemenskapens tullområde, i den mån detta område omfattas av medlemsstatens ratificering av protokollet och av denna förordning, av ämnen, produkter och utrustning som omfattas av denna förordning och som har status som gemenskapsvaror, eller återexport av ämnen, produkter och utrustning som omfattas av denna förordning och som har status som icke-gemenskapsvaror.
20. *utsläppande på marknaden*: leverans eller tillhandahållande till tredje part inom gemenskapen, mot betalning eller gratis, inklusive övergång till fri omsättning inom gemenskapen enligt förordning (EG) nr 450/2008. För produkter och utrustning som utgör delar av fast egendom eller transportmedel avser detta endast leverans eller tillhandahållande inom gemenskapen för första gången.
21. *användning*: utnyttjande av kontrollerade ämnen eller nya ämnen för produktion, underhåll eller service, inklusive påfyllning, av produkter och utrustning eller i andra processer.
22. *värmepump*: anordning eller anläggning som utvinnet värme vid låg temperatur ur luft, vatten eller mark och tillhandahåller värme.
23. *återvinning*: insamling och lagring av kontrollerade ämnen från produkter och utrustning eller behållare i samband med underhåll eller service eller före bortskaflande.
24. *återanvändning*: förnyad användning av ett återvunnet kontrollerat ämne efter en grundläggande reningsprocess.
25. *regenerering*: beredning av ett återvunnet kontrollerat ämne för att uppnå en viss standard motsvarande ett nyproducerat ämne, med beaktande av dess avsedda användningsområde.
26. *företag*: varje fysisk eller juridisk person som
 - a) producerar, återvinner, återanvänder, regenererar, använder eller destruerar kontrollerade ämnen eller nya ämnen,
 - b) importerar sådana ämnen,
 - c) exporterar sådana ämnen,
 - d) släpper ut sådana ämnen på marknaden, eller
 - e) använder kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, eller brandskyddssystem som innehåller kontrollerade ämnen.
27. *användning vid karantänsättning*: behandling i syfte att förebygga införande, förekomst eller spridning av karantänsskadegörare (inbegripet sjukdomar), eller i syfte att säkra den officiella kontrollen av dessa i de fall där
 - officiell kontroll är den kontroll som utförs eller auktoriseras av en nationell myndighet inom området skydd av växter, djur, miljö eller hälsa,
 - karantänsskadegörare är skadegörare av potentiell betydelse för de områden som hotas och som ännu inte förekommer i området, eller som förekommer, fast ännu inte vitt utbredd, och som är underkastad officiell bekämpning.

28. *användning före transport*: andra behandlingar än användning vid karantänsättning, som inte utförs senare än 21 dagar före export för att uppfylla de officiella krav som uppställts av det importerande landet eller officiella krav som uppställts av det exporterande landet, och som var i kraft före den 7 december 1995. Officiella krav är de krav som utförs eller auktoriseras av en nationell myndighet inom området skydd av växter, djur, miljö, hälsa eller lagrade produkter.
29. *produkter och utrustning som är beroende av kontrollerade ämnen*: produkter och utrustning som inte fungerar utan kontrollerade ämnen, fränsett produkter och utrustning som används vid produktion, bearbetning, återvinning, återanvändning, regenerering eller destruktion av kontrollerade ämnen.
30. *nyproducerade ämnen*: ämnen som inte tidigare använts.
31. *produkter och utrustning*: alla produkter och all utrustning bortsett från behållare som används för transport eller lagring av kontrollerade ämnen.

KAPITEL II

FÖRBUD

Artikel 4

Produktion av kontrollerade ämnen

Produktion av kontrollerade ämnen ska vara förbjuden.

Artikel 5

Utsläppande på marknaden och användning av kontrollerade ämnen

1. Det ska vara förbjudet att på marknaden släppa ut och använda kontrollerade ämnen.
2. Kontrollerade ämnen ska inte släppas ut på marknaden i engångsförpackningar, utom för de laboratorie- och analysändamål som avses i artiklarna 10 och 11.2.
3. Denna artikel ska inte tillämpas på kontrollerade ämnen i produkter och utrustning.

Artikel 6

Utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen

1. Det ska vara förbjudet att på marknaden släppa ut produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen, med undantag av produkter och utrustning i fråga om vilka användning av respektive kontrollerade ämne är tillåtet i enlighet med artikel 10, 11.2 eller 13 eller som tillåts på grundval av artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2037/2000.
2. Förutom de användningsområden som avses i artikel 13.1 ska brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller haloner förbjudas och avvecklas.

KAPITEL III

UNDANTAG OCH AVVIKELSER

Artikel 7

Produktion, utsläppande på marknaden och användning av kontrollerade ämnen som råmaterial

1. Genom undantag från artiklarna 4 och 5 får kontrollerade ämnen produceras, släppas ut på marknaden och användas som råmaterial.
2. Kontrollerade ämnen som produceras eller släpps ut på marknaden som råmaterial får endast användas för detta ändamål. Från och med den 1 juli 2010 ska behållare som innehåller sådana ämnen märkas, och på märkningen ska det tydligt anges att ämnet endast får användas som råmaterial. Om det krävs att sådana ämnen märks i enlighet med direktiv 67/548/EEG, direktiv 1999/45/EG eller förordning (EG) nr 1272/2008 ska en sådan upplysning ingå i den etikett som avses i de direktiven eller i etikettens fält för ytterligare uppgifter som avses i artikel 25.3 i den förordningen.

Kommissionen får fastställa vilken form och vilket innehåll märkningen ska ha. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 8

Produktion, utsläppande på marknaden och användning av kontrollerade ämnen som agens i tillverkningsprocessen

1. Genom undantag från artiklarna 4 och 5 får kontrollerade ämnen produceras, släppas ut på marknaden och användas som agens i tillverkningsprocessen.
2. Kontrollerade ämnen får endast användas som agens i tillverkningsprocessen i befintliga anläggningar per den 1 september 1997 och där utsläppen är obetydliga.
3. Kontrollerade ämnen som produceras eller släpps ut på marknaden som agens i tillverkningsprocessen får endast användas för detta ändamål. Från och med den 1 juli 2010 ska behållare som innehåller sådana ämnen märkas, och på märkningen ska det tydligt anges att ämnena endast får användas som agens i tillverkningsprocessen. Om det krävs att sådana ämnen märks i enlighet med direktiv 67/548/EEG, direktiv 1999/45/EG eller förordning (EG) nr 1272/2008 ska en sådan upplysning ingå i den etikett som avses i de direktiven eller i etikettens fält för ytterligare uppgifter som avses i artikel 25.3 i den förordningen.

Kommissionen får fastställa vilken form och vilket innehåll märkningen ska ha. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

4. Kommissionen ska, om så är lämpligt, i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2, upprätta en förteckning över företag där det ska vara tillåtet att använda kontrollerade ämnen som agens i tillverkningsprocessen, med fastställande av maximala mängder som får användas som agens i tillverkningsprocessen när det gäller påfyllnad eller konsumtionen samt de högsta utsläppsnivåerna ska anges för vart och ett av de berörda företagen.

Den maximala mängden kontrollerade ämnen som får användas som agens i tillverkningsprocessen inom gemenskapen får inte överskrida 1 083 ton per år.

Den maximala mängden kontrollerade ämnen som får släppas ut i samband med användning som agens i tillverkningsprocessen inom gemenskapen får inte överskrida 17 ton per år.

5. Kommissionen ska, om så är lämpligt, mot bakgrund av ny kunskap eller teknisk utveckling eller beslut som fattats av parterna

- a) ändra bilaga III,
- b) ändra den maximala mängden kontrollerade ämnen som får användas som agens i tillverkningsprocessen eller som får släppas ut i samband med användning som agens i tillverkningsprocessen, i enlighet med andra och tredje stycket i punkt 4.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 9

Utsläppande på marknaden av kontrollerade ämnen för destruktion eller regenerering och av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen för destruktion

Genom undantag från artiklarna 5 och 6 får kontrollerade ämnen och produkter och utrustning som innehåller kontrollerade ämnen eller är beroende av kontrollerade ämnen släppas ut på marknaden för destruktion inom gemenskapen i enlighet med de krav för destruktion som avses i artikel 22.1. Kontrollerade ämnen får också släppas ut på marknaden för regenerering inom gemenskapen.

Artikel 10

Användning av andra kontrollerade ämnen än klorfluorkolväten för viktiga laboratorie- och analysändamål

1. Genom undantag från artiklarna 4 och 5 får andra kontrollerade ämnen än klorfluorkolväten produceras, släppas ut på marknaden och användas för viktiga laboratorie- och analysändamål, under förutsättning att de registreras och licensieras i enlighet med den här artikeln.

2. Kommissionen ska, om så är lämpligt, i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2 fastställa för vilka viktiga laboratorie- och analysändamål som produktion och import av andra kontrollerade ämnen än klorfluorkolväten får tillåtas i gemenskapen, de respektive mängderna, den period för vilken undantaget ska gälla och vilka användare som får utnyttja dessa viktiga laboratorie- och analysändamål.

3. Kontrollerade ämnen som produceras eller släpps ut på marknaden för viktiga laboratorie- och analysändamål får endast användas för sådana ändamål. Från och med den 1 juli 2010 ska behållare som innehåller sådana ämnen märkas, och på märkningen ska det tydligt anges att ämnet får användas endast för laboratorie- och analysändamål. Om det krävs att sådana ämnen märks i enlighet med direktiv 67/548/EEG, direktiv 1999/45/EG eller förordning (EG) nr 1272/2008 ska en sådan märkning ingå i den etikett som avses i de direktiven eller i etikettens fält för ytterligare uppgifter som avses i artikel 25.3 i den förordningen.

Kommissionen får fastställa vilken form och vilket innehåll märkningen ska ha. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Kontrollerade ämnen som avses i första stycket ska endast släppas ut på marknaden och distribueras vidare på de villkor som fastställs i bilaga V. Kommissionen får ändra den bilagan. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

4. Varje företag som använder andra kontrollerade ämnen än klorfluorkolväten för viktiga laboratorie- och analysändamål ska registrera sig hos kommissionen och ska då ange vilka ämnen som används, syftet, den beräknade årsförbrukningen och leverantörerna av dessa ämnen, och ska uppdatera denna information när den ändras.

5. Senast det datum som anges i ett meddelande som utfärdas av kommissionen ska producenter och importörer som levererar till de företag som avses i punkt 4, eller som använder kontrollerade ämnen för eget bruk, underrätta kommissionen om den förutsedda efterfrågan för den period som anges i meddelandet, med angivande av arten och mängderna av de kontrollerade ämnen som behövs.

6. Kommissionen ska utfärda licenser till producenter och importörer av andra kontrollerade ämnen än klorfluorkolväten, vilka producerats och importerats för viktiga laboratorie- och analysändamål, och underrätta dem om för vilka användningsområden de har tillstånd, vilka ämnen de får släppa ut på marknaden eller använda för eget bruk och i vilka mängder. Den mängd som årligen godkänns genom licenser för individuella producenter och importörer får inte överstiga 130 % av det årliga genomsnittet av den beräknade nivån kontrollerade ämnen som licensierats för producenten eller importören för viktiga laboratorie- och analysändamål under åren 2007–2009.

Den totala mängd som årligen godkänns genom licenser, inbegripet licenser för klorfluorkolväten enligt artikel 11.2 får inte överstiga 110 ton ozonnedbrytande potential. Återstående kvantiteter får tilldelas producenter och importörer som varken släppt ut på marknaden eller använt de kontrollerade ämnena för eget bruk för viktiga laboratorie- och analysändamål under åren 2007-2009.

Kommissionen ska besluta om en mekanism för tilldelning av kvoter till producenter och importörer. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

7. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den relevanta produktionen äger rum får ge producenten tillstånd att producera de i punkt 1 angivna kontrollerade ämnena för att tillgodose de behov för vilka tillstånd beviljats i enlighet med punkt 6.

Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.

8. I den utsträckning som protokollet tillåter det, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producentens relevanta produktion äger rum ge producenten tillstånd att producera eller överskrida de beräknade produktionsnivåerna i punkt 6 för att, på parternas begäran, tillgodose deras behov såvitt avser viktiga laboratorie- och analysändamål.

Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.

Artikel 11

Produktion, utsläppande på marknaden och användning av klorfluorkolväten och utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av klorfluorkolväten

1. Genom undantag från artikel 4 får klorfluorkolväten produceras, förutsatt att varje producent säkerställer följande:

- a) Den beräknade nivån på producentens produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2010 och under varje tolv månadersperiod därefter fram till och med den 31 december 2013 överstiger inte 35 % av den beräknade nivån på producentens produktion av klorfluorkolväten under 1997.
- b) Den beräknade nivån på producentens produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2014 och under varje tolv månadersperiod därefter fram till och med den 31 december 2016 överstiger inte 14 % av den beräknade nivån på producentens produktion av klorfluorkolväten under 1997.
- c) Den beräknade nivån på producentens produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2017 och under varje tolv månadersperiod därefter fram till och med den 31 december 2019 överstiger inte 7 % av den beräknade nivån på producentens produktion av klorfluorkolväten under 1997.

d) Producenten producerar inte klorfluorkolväten efter den 31 december 2019.

2. Genom undantag från artiklarna 4 och 5.1 får klorfluorkolväten produceras, släppas ut på marknaden och användas för laboratorie- och analysändamål.

Artikel 10.3–10.7 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Genom undantag från artikel 5 får regenererade klorfluorkolväten släppas ut på marknaden till och med den 31 december 2014 och användas för underhåll eller service av befintlig kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, under förutsättning att behållaren är märkt så att det framgår att ämnet har regenererats och innehåller uppgifter om nummer på partiet samt regenereringsanläggningens namn och adress.

4. Till och med den 31 december 2014 får återanvända klorfluorkolväten användas för underhåll eller service av befintlig kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, under förutsättning att de har återvunnits från sådan utrustning och den får användas endast av det företag som utförde återvinningen som en del av underhålls- eller servicearbetet eller för vilket återvinningen utfördes som en del av underhålls- eller servicearbetet.

5. Genom undantag från artikel 5 får klorfluorkolväten till och med den 31 december 2019 släppas ut på marknaden för att förpackas om och exporteras. Företag som förpackar om och sedan exporterar klorfluorkolväten ska registrera sig hos kommissionen och ska då ange vilka kontrollerade ämnen som är berörda, den beräknade årsförbrukningen och leverantörerna av dessa ämnen, och ska uppdatera denna information när den ändras.

6. När regenererade eller återanvända klorfluorkolväten används för underhåll eller service ska den berörda kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningen märkas med upplysning om typen av ämne, mängden av ämnet i utrustningen och den märkning som avses i bilaga I till förordning (EG) nr 1272/2008 för ämnen och blandningar som är farliga för ozonskiktet.

7. Företag som använder den utrustning som avses i punkt 4 ska, om utrustningen innehåller 3 kg vätska eller mer, föra register över mängden och typen av återvunna och tillagda ämnen och över det företag eller den tekniker som utförde underhålls- eller servicearbetet.

Företag som använder regenererade eller återanvända klorfluorkolväten för underhåll eller service ska föra register över leverantörerna av regenererade klorfluorkolväten och källan för återanvända klorfluorkolväten.

8. Genom undantag från artiklarna 5 och 6 får kommissionen, på begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat och i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2, godkänna ett tillfälligt undantag så att användning och utsläppande på marknaden av klorfluorkolväten, och av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av klorfluorkolväten, tillåts när det för ett visst användningsområde kan påvisas att tekniskt och ekonomiskt lämpliga alternativa ämnen eller alternativ teknik saknas eller inte kan användas.

Detta undantag får inte medges för en period som är längre än till den 31 december 2019.

Artikel 12

Användning av metylbromid för karantänsättning och före transport samt användning av metylbromid vid nödsituationer

1. Genom undantag från artikel 5.1 får metylbromid släppas ut på marknaden och användas för karantänsättning och före transport för behandling av exportvaror till och med den 18 mars 2010, förutsatt att utsläppande på marknaden och användning av metylbromid är tillåtet enligt den nationella lagstiftningen i enlighet med direktiv 91/414/EEG respektive direktiv 98/8/EG.

Metylbromid får endast användas på platser som godkänts av behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten och, om det är ekonomiskt och tekniskt genomförbart, på villkor att minst 80 % av den metylbromid som släpps ut från varusändningen återvinns.

2. Den beräknade mängden metylbromid som företaget släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk under perioden 1 januari–18 mars 2010 får inte överstiga 45 ton ozonnedbrytande potential.

Varje företag ska se till att den beräknade nivån av metylbromid som det släpper ut på marknaden eller använder för eget bruk vid karantänsättning och före transport inte överstiger 21 % av genomsnittet av den beräknade nivån av metylbromid som det släppte ut på marknaden eller använde för eget bruk vid karantänsättning eller före transport under åren 2005–2008.

3. I en nödsituation, när oväntade utbrott av särskilda pestsjukdomar eller andra sjukdomar så kräver, får kommissionen på begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat tillåta tillfällig produktion, tillfälligt utsläppande på marknaden och tillfällig användning av metylbromid, förutsatt att utsläppande på marknaden och användning av metylbromid är tillåtet enligt direktiv 91/414/EEG och direktiv 98/8/EG.

Ett sådant tillstånd ska ha en giltighetstid på högst 120 dagar och gälla för en kvantitet om högst 20 ton och i det ska anges vilka åtgärder som ska vidtas för att minska utsläppen under användningen.

Artikel 13

Användningsområden av avgörande betydelse för haloner och avveckling av utrustning som innehåller haloner

1. Genom undantag från artikel 5.1 får haloner släppas ut på marknaden och användas för användningsområden av avgörande betydelse enligt bilaga VI. Endast företag som av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten har fått tillstånd att lagra haloner för användningsområden av avgörande betydelse får släppa ut haloner på marknaden.

2. Kommissionen ska se över bilaga VI och om så är lämpligt besluta om ändringar och tidsfrister för avveckling av användningsområden av avgörande betydelse genom att fastställa slutdatum för nya tillämpningar och slutdatum för befintliga tillämpningar, med hänsyn till tillgängligheten av tekniskt och ekonomiskt möjliga alternativ och tekniker som är godtagbara med hänsyn till miljö och hälsa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

3. Brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller haloner som tillämpas för de användningsområden som anges i punkt 1 ska vara avvecklade senast vid de slutdatum som anges i bilaga VI.

4. Kommissionen får, på begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat och i överensstämmelse med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2, medge undantag från slutdatum för befintliga tillämpningar eller slutdatum för nya tillämpningar, under förutsättning att dessa slutdatum har fastställts i bilaga VI i enlighet med punkt 2, för särskilda fall där det kan visas att tekniskt och ekonomiskt möjliga alternativ saknas.

Artikel 14

Överföring av rättigheter och industriell rationalisering

1. Varje producent eller importör som har rätt att på marknaden släppa ut eller för eget bruk använda kontrollerade ämnen får helt eller delvis överlåta sin rätt till den mängd som i enlighet med denna artikel fastställs för respektive ämnesgrupp till varje annan producent eller importör av den ämnesgruppen inom gemenskapen. Varje sådan överlåtelse ska i förväg anmälas till kommissionen. Överlåtelsen av rätten att släppa ut på marknaden eller att använda får inte inbegripa någon ytterligare produktions- eller importrätt.

2. I den utsträckning som protokollet tillåter, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt artiklarna 10 och 11.2 för industriell rationalisering i den berörda medlemsstaten, förutsatt att medlemsstatens beräknade produktionsnivåer inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåerna för medlemsstatens inhemska producenter enligt artiklarna 10 och 11.2 för de aktuella perioderna. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.

3. I den utsträckning som protokollet tillåter, får kommissionen i samförstånd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt artiklarna 10 och 11.2 för industriell rationalisering mellan medlemsstater, förutsatt att summan av de beräknade produktionsnivåerna för de berörda medlemsstaterna inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåerna för medlemsstaternas inhemska producenter enligt artiklarna 10 och 11.2 för de aktuella perioderna. Samtycke krävs också från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det är meningen att produktionen ska minskas.

4. I den utsträckning som protokollet tillåter, får kommissionen i samförstånd med såväl den behöriga myndigheten i den medlemsstat där en producents relevanta produktion äger rum som av regeringen i det berörda tredje partslandet, ge en producent tillstånd att lägga ihop de beräknade produktionsnivåerna enligt artiklarna 10 och 11.2 med de beräknade produktionsnivåer som är tillåtna för en producent i ett tredje partsland enligt protokollet och den producentens nationella lagstiftning i syfte att uppnå industriell rationalisering med ett tredje partsland, förutsatt att summan av de beräknade produktionsnivåerna för de båda producenterna inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåer som tillåts för gemenskapsproducenten enligt artiklarna 10 och 11.2 och för producenten i tredje partslandet enligt protokollet och tillämplig nationell lagstiftning.

KAPITEL IV

HANDEL

Artikel 15

Import av kontrollerade ämnen eller produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen

1. Import av kontrollerade ämnen eller produkter och utrustning, med undantag av personliga tillhörigheter, som innehåller eller är beroende av dessa ämnen ska vara förbjuden.

2. Förbudet i punkt 1 ska dock inte gälla import av följande:

- a) Kontrollerade ämnen avsedda att användas för laboratorie- och analysändamål enligt artiklarna 10 och 11.2.
- b) Kontrollerade ämnen avsedda att användas som råmaterial.

c) Kontrollerade ämnen avsedda att användas som agens i tillverkningsprocessen.

d) Kontrollerade ämnen avsedda för destruktion med hjälp av teknik som avses i artikel 22.2.

e) Till och med den 31 december 2019, klorfluorkolväten som ska förpackas om och därefter återexporteras senast den 31 december följande kalenderår till en part där konsumtion eller import av detta klorfluorkolväte inte är förbjudet.

f) Metyl bromid avsedd för användning vid nödsituationer som avses i artikel 12.3 eller, till och med den 31 december 2014, för omförpackning och därefter återexport för användning vid karantänsättning och före transport under förutsättning att återexporten sker under det år import sker.

g) Återvunna, återanvända eller regenererade haloner, förutsatt att de endast har importerats för de användningsområden av avgörande betydelse som avses i artikel 13.1, av företag som av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten har fått tillstånd att lagra haloner för användningsområden av avgörande betydelse.

h) Produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen avsedda för destruktion, i förekommande fall med hjälp av teknik som avses i artikel 22.2.

i) Produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen för att tillgodose laboratorie- och analysändamål som avses i artiklarna 10 och 11.2.

j) Produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av halon för att tillgodose behov avseende användningsområden som är av avgörande betydelse som avses i artikel 13.1.

k) Produkter och utrustning som innehåller klorfluorkolväten för vilka utsläppandet på marknaden har godkänts i enlighet med artikel 11.5.

3. Import enligt punkt 2, med undantag av import för transit genom gemenskapens tullområde eller import som omfattas av förfarandet för tillfällig lagring, tullager eller frizoner som avses i förordning (EG) nr 450/2008, under förutsättning att det som importerats stannar inom gemenskapens tullområde under högst 45 dagar och det inte senare övergår till fri omsättning i gemenskapen, destrueras eller behandlas, ska kräva uppvisande av en importlicens. Dessa licenser ska utfärdas av kommissionen efter kontroll av överensstämmelse med artiklarna 16 och 20.

*Artikel 16***Övergång till fri omsättning i gemenskapen av importerade kontrollerade ämnen**

1. Övergång till fri omsättning i gemenskapen av importerade kontrollerade ämnen ska omfattas av kvantitativa begränsningar. Kommissionen ska fastställa dessa begränsningar samt tilldela företag kvoter för perioden 1 januari–31 december 2010 och för varje därpå följande tolv månadersperiod i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2.

De kvoter som avses i första stycket ska tilldelas endast för något av följande ämnen:

- a) Kontrollerade ämnen som används för laboratorie- och analysändamål eller användningsområden som är av avgörande betydelse enligt artiklarna 10, 11.2 och 13.
- b) Kontrollerade ämnen som används som råmaterial.
- c) Kontrollerade ämnen som används som agens i tillverkningsprocessen.

2. Senast det datum som anges i ett meddelande från kommissionen ska importörer av ämnen som avses i punkt 1 leden a, b och c underrätta kommissionen om den förutsedda efterfrågan, med angivande av arten och mängderna av de kontrollerade ämnen som behövs. På grundval av dessa underrättelser ska kommissionen fastställa kvantitativa gränser för import av ämnen som avses i punkt 1 leden a, b och c.

*Artikel 17***Export av kontrollerade ämnen eller av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen**

1. Export av kontrollerade ämnen eller produkter och utrustning med undantag av personliga tillhörigheter som innehåller eller är beroende av dessa kontrollerade ämnen ska vara förbjuden.

2. Det förbud som avses i punkt 1 ska inte gälla export av följande:

- a) Kontrollerade ämnen för användning för viktiga laboratorie- och analysändamål enligt artikel 10.
- b) Kontrollerade ämnen för användning som råmaterial.
- c) Kontrollerade ämnen för användning som agenser i tillverkningsprocessen.
- d) Produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen som har producerats i enlighet med artikel 10.7 eller importerats enligt artikel 15.2 h eller i.
- e) Återvunna, återanvända eller regenererade haloner som förvaras för användningsområden av avgörande betydelse enligt artikel 13.1 av företag som godkänts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat, samt produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av halon för att tillgodose behoven avseende användningsområden av avgörande betydelse.

f) Nyproducerade eller regenererade klorfluorkolväten för annan användning än destruktion.

g) Till och med den 31 december 2014, metylbromid som åter-exporteras för användning vid karantänsättning och före transport.

h) Dosaerosoler som tillverkats med klorfluorkarboner vars användning har godkänts på grundval av artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2037/2000.

3. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen, efter en begäran från en behörig myndighet i en medlemsstat och i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2, ge tillstånd till export av produkter och utrustning som innehåller klorfluorkolväten där det kan påvisas att exportförbudet, med hänsyn till den specifika varans ekonomiska värde och förväntade återstående livstid, skulle medföra en oproportionerligt stor börda för exportören. Sådan export kräver underrättelse i förväg från kommissionen till importlandet.

4. Licens ska krävas för export som avses i punkterna 2 och 3 med undantag för återexport efter transit genom gemenskapens tullområde, tillfällig lagring, tullager eller frizoner som avses i förordning (EG) nr 450/2008, förutsatt att återexporten sker senast 45 dagar efter importen. Kommissionen ska utfärda sådana exportlicenser till företag efter kontroll av överensstämmelse med artikel 20.

*Artikel 18***Licensiering av import och export**

1. Kommissionen ska inrätta och driva ett elektroniskt licenssystem samt besluta om ansökningar om licenser senast 30 dagar efter mottagandet.

2. Ansökningar om licenser som avses i artiklarna 15 och 17 ska skickas in med hjälp av det system som avses i punkt 1. Företag ska registrera sig i det systemet innan de skickar in en ansökan om licens.

3. En ansökan om licens ska innehålla följande uppgifter:

- a) Importörens och exportörens namn och adress.
- b) Importlandet och exportlandet.
- c) Vid import eller export av kontrollerade ämnen: en beskrivning av varje kontrollerat ämne, inbegripet
 - i) handelsbeteckning,
 - ii) beskrivning och KN-nummer enligt bilaga IV,
 - iii) uppgift om huruvida ämnet är nyproducerat, återvunnet, återanvänt eller regenererat,
 - iv) mängden av ämnet i kilogram,

- v) för haloner, en deklARATION om att de ska importeras eller exporteras för att uppfylla kriterierna för ett användningsområde av avgörande betydelse som avses i artikel 13.1, varvid användningen ska anges.
- d) Vid import eller export av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen
- i) produkternas och utrustningens typ och natur,
- ii) för föremål som kan räknas: antal enheter, en beskrivning av samt mängden per enhet angiven i kilogram av varje kontrollerat ämne,
- iii) för föremål som inte kan räknas: mängden av produkten, en beskrivning av samt den totala nettokvantiteten angiven i kilogram av varje kontrollerat ämne,
- iv) slutligt bestämmelse-land/slutliga bestämmelse-länder för produkterna och utrustningen,
- v) upplysning om huruvida det kontrollerade ämnet är nyproducerat, återanvänt, återvunnet eller regenererat,
- vi) för import eller export av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av halon: en deklARATION om att de ska importeras eller exporteras för användning av avgörande betydelse som avses i artikel 13.1, varvid användningen ska anges,
- vii) för produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av klorfluorkolväten: hänvisningen till det tillstånd från kommissionen som avses i artikel 17.3,
- viii) KN-nummer för den produkt eller utrustning som ska importeras eller exporteras.
- e) Den planerade importens syfte inklusive den planerade tullbehandlingen, i relevanta fall med angivande av det planerade tullförfarandet.
- f) Plats och förväntad tidpunkt för den planerade importen eller exporten.
- g) Det tullkontor där varorna kommer att deklarerars.
- h) För import av kontrollerade ämnen eller produkter och utrustning för destruktionsanläggningens namn och adress.
- i) Eventuell ytterligare information som den behöriga myndigheten i en medlemsstat anser nödvändig.
4. Varje importör eller exportör ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar, under licensens giltighetstid av de uppgifter som anmälts enligt punkt 3.
5. Kommissionen får kräva ett intyg om beskaffenheten eller sammansättningen av de ämnen som ska importeras eller exporteras, och får begära en kopia av den licens som utfärdats av importlandet eller exportlandet.
6. Kommissionen får i den mån det är nödvändigt i specifika fall vidarebefordra de inlämnade uppgifterna till behöriga myndigheter hos de berörda parterna och får avslå licensansökan om en relevant skyldighet i denna förordning inte efterlevs, eller av följande skäl:
- a) I fråga om importlicens, då det på grundval av information från behöriga myndigheter i det berörda landet konstateras att exportören inte är ett företag som har tillstånd att handla med det aktuella ämnet i det landet.
- b) I fråga om exportlicens, då behöriga myndigheter i importlandet har informerat kommissionen om att importen av det kontrollerade ämnet skulle utgöra ett fall av illegal handel, eller att den negativt skulle påverka genomförandet av kontrollåtgärder som importlandet vidtagit för att fullgöra sina skyldigheter enligt protokollet eller att den skulle leda till ett överskridande av de kvantitativa begränsningarna enligt protokollet för det landet.
7. Kommissionen ska göra en kopia av varje licens tillgänglig för den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
8. Kommissionen ska så snart som möjligt informera sökanden och den berörda medlemsstaten om licensansökningar som avslagits på grundval av punkt 6, med angivande av skälen för avslaget.
9. Kommissionen får ändra den förteckning som anges i punkt 3 och i bilaga IV. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 19

Övervakningsåtgärder för illegal handel

Kommissionen får anta ytterligare åtgärder för övervakning av kontrollerade ämnen eller nya ämnen, och av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen, som omfattas av förfarandet för tillfällig lagring, tullager eller frizoner eller som befinner sig i transit genom gemenskapens tullområde och som därefter återexporteras, på grundval av en utvärdering av de potentiella riskerna för illegal handel i samband med sådana rörelser och med beaktande av de miljömässiga fördelarna med och socioekonomiska följderna av sådana åtgärder.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 20

Handel med stater som inte är parter i protokollet och med territorier som inte omfattas av protokollet

1. Import och export av kontrollerade ämnen och av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen från och till stater som inte är parter i protokollet ska vara förbjuden.

2. Kommissionen får anta bestämmelser om övergång till fri omsättning i gemenskapen av produkter och utrustning som importeras från stater som inte är parter i protokollet och som framställts med hjälp av kontrollerade ämnen, men inte innehåller ämnen som entydigt kan identifieras som kontrollerade ämnen. Identifieringen av sådana produkter och sådan utrustning ska överensstämma med den återkommande tekniska rådgivningen till parterna. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

3. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen i fråga om kontrollerade ämnen och produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana ämnen, eller som har tillverkats med hjälp av ett eller flera av dessa ämnen, ge tillstånd till handel med stater som inte är parter i protokollet, om det vid ett möte med parterna enligt artikel 4.8 i protokollet har fastställts att staten som inte är part i protokollet fullt ut följer bestämmelserna i protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta på det sätt som anges i artikel 7 i protokollet. Kommissionen ska besluta i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2 i denna förordning.

4. Punkt 1 ska tillämpas på territorium som inte omfattas av protokollet på samma sätt som de tillämpas på stater som inte är parter i protokollet, om inte annat följer av beslut som fattats enligt andra stycket.

Om myndigheterna i ett territorium som inte omfattas av protokollet, följer protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta enligt artikel 7 i protokollet, får kommissionen besluta att en del eller alla bestämmelser i punkt 1 i den här artikeln inte ska gälla för det området.

Kommissionens ska besluta i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2.

Artikel 21

Förteckning över produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av kontrollerade ämnen

Kommissionen ska senast den 1 januari 2010, till vägledning för medlemsstaternas tullmyndigheter göra tillgänglig en förteckning över produkter och utrustning som kan innehålla eller vara beroende av kontrollerade ämnen och över KN-nummer.

KAPITEL V

BEGRÄNSNING AV UTSLÄPP

Artikel 22

Återvinning och destruktion av använda kontrollerade ämnen

1. Kontrollerade ämnen som används i kyl-, luftkonditionerings- och värmepumputrustning, utrustning som innehåller lösningsmedel eller brandskyddssystem och brandsläckare ska, vid underhåll eller service, eller före nedmontering eller bortskaffande av utrustningen, återvinnas för att destrueras, återanvändas eller regenereras.

2. Kontrollerade ämnen och produkter som innehåller sådana ämnen ska destrueras endast med hjälp av de tekniker som anges i bilaga VII eller, i fråga om kontrollerade ämnen som inte anges i den bilagan, med hjälp av den mest miljömässigt godtagbara destruktionsteknik som inte medför orimliga kostnader, under förutsättning att användningen av dessa tekniker är förenlig med relevant gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning om avfallshantering och att ytterligare krav i denna lagstiftning uppfylls.

3. Kommissionen får ändra bilaga VII i syfte att beakta ny teknisk utveckling.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

4. Kontrollerade ämnen som används i andra produkter och i annan utrustning än de som nämns i punkt 1 ska, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, återvinnas för att destrueras, återanvändas eller regenereras eller ska destrueras utan föregående återvinning med hjälp av de tekniker som avses i punkt 2.

Kommissionen ska upprätta en bilaga till denna förordning med en förteckning över produkter och utrustning för vilka återvinning av kontrollerade ämnen eller destruktion av produkter och utrustning utan föregående återvinning av kontrollerade ämnen ska betraktas som tekniskt och ekonomiskt genomförbar, i förekommande fall med angivande av vilken teknik som ska tillämpas. Alla förslag till upprättande av en sådan bilaga ska åtföljas och stödjas av en fullständig ekonomisk bedömning av kostnader och fördelar, med hänsyn till medlemsstaternas individuella omständigheter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

5. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att stimulera återvinning, återanvändning, regenerering och destruering av kontrollerade ämnen och ska fastställa vilka kvalifikationer den berörda personalen minst måste ha.

Kommissionen ska utvärdera medlemsstaternas åtgärder och får, på grundval av denna utvärdering samt av teknisk och annan relevant information, när så är lämpligt anta åtgärder när det gäller dessa minimikrav på kvalifikationer.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 23

Läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen

1. Företag ska vidta alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder för att hindra och minska eventuella läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen.

2. Företag som sköter kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning eller brandskyddssystem, inklusive deras kretsar, som innehåller kontrollerade ämnen ska se till att stationär utrustning eller stationära system

a) som innehåller 3 kg kontrollerade ämnen eller mer genomgår läckagekontroll minst en gång var tolfte månad; detta ska inte gälla för utrustning med hermetiskt tillslutna system som är märkta som sådana och som innehåller mindre än 6 kg kontrollerade ämnen,

b) som innehåller 30 kg kontrollerade ämnen eller mer genomgår läckagekontroll minst en gång var sjätte månad,

c) som innehåller 300 kg kontrollerade ämnen eller mer genomgår läckagekontroll minst en gång var tredje månad,

och att upptäckta läckage repareras så snart som möjligt, och under alla omständigheter inom fjorton dagar.

Utrustningen eller systemet ska genomgå läckagekontroll inom en månad efter det att ett läckage har reparerats för att garantera att reparationen har varit effektiv.

3. De företag som avses i punkt 2 ska föra register över den mängd och den typ av kontrollerade ämnen som tillagts och den mängd som återvunnits vid underhåll, service, och slutligt bortskaffande av den utrustning eller det system som avses i den punkten. De ska också föra register över annan relevant information, inbegripet identifiering av det företag eller den tekniker som utförde underhållet eller servicen, samt datum för och resultaten från de läckagekontroller som genomförts. Dessa register ska på begäran göras tillgängliga för den behöriga myndigheten i en medlemsstat och kommissionen

4. Medlemsstaterna ska fastställa vilka kvalifikationer den berörda personal som utför den verksamhet som avses i punkt 2 minst måste ha. På grundval av en utvärdering av dessa åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna, samt av teknisk och annan relevant information, får kommissionen anta åtgärder när det gäller harmoniseringen av dessa minimikrav på kvalifikationer.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

5. Företag ska vidta alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder för att hindra och minska eventuella läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen som används som råmaterial och som agens i tillverkningsprocessen.

6. Företag ska vidta alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder för att hindra och minska eventuella läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen som bildas oavsiktligt under framställning av andra kemikalier.

7. Kommissionen får upprätta en förteckning över den teknik eller praxis som ska användas av företag för att förhindra och minimera eventuella läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

KAPITEL VI

NYA ÄMNEN

Artikel 24

Nya ämnen

1. Produktion, import, utsläppande på marknaden, användning och export av nya ämnen i del A i bilaga II ska vara förbjuden. Detta förbud gäller inte för nya ämnen som används som råmaterial, för laboratorie- och analysändamål, för import för transit genom gemenskapens tullområde eller import inom ramen för förfarandet för tillfällig lagring, tullagring eller frizon som avses i förordning (EG) nr 450/2008, om inte varorna har hänförs till en annan godkänd tullbehandling som avses i den förordningen, eller för export efter import som redan undantagits.

2. Kommissionen ska, när så är lämpligt, i del A i bilaga II inkludera ämnen som ingår i del B i den bilagan och som i betydande mängder exporteras, importeras, produceras eller släpps ut på marknaden och som enligt gruppen för vetenskapliga bedömningar enligt protokollet har en avsevärd ozonnedbrytande potential och, om det är lämpligt, fastställa eventuella undantag till punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

3. Mot bakgrund av relevant vetenskaplig information ska kommissionen, när så är lämpligt, i del B i bilaga II inkludera alla ämnen som inte är kontrollerade ämnen, men som enligt gruppen för vetenskapliga bedömningar enligt protokollet, eller annan erkänd myndighet i likvärdig ställning, anses ha en ozonnedbrytande potential. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

KAPITEL VII

KOMMITTÉFÖRFARANDE, UPPGIFTLÄMNANDE, TILLSYN OCH SANKTIONER

Artikel 25

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
 2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
- Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 26

Uppgiftslämnande från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska varje år senast den 30 juni i elektronisk form lämna följande uppgifter avseende föregående kalenderår till kommissionen:
 - a) Vilka mängder metylbromid som tillåtits, enligt artikel 12.2 och 12.3, för olika behandlingar för användning vid karantänsättning och före transport på deras territorier, med angivande av syftet med användningen av metylbromid och framstegen i utvärderingen och användningen av alternativ.
 - b) Vilka mängder haloner som installeras, används och lagras för användningsområden av avgörande betydelse enligt artikel 13.1, vilka åtgärder som vidtagits för att minska utsläppen av dem och en uppskattning av storleken på utsläppen, samt framsteg i utvärderingen och användningen av lämpliga alternativ.
 - c) Uppgifter om fall av illegal handel, i synnerhet fall som upptäckts i samband med den tillsyn som utövats i enlighet med artikel 28.

2. Kommissionen ska i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2 fastställa formerna för överlämnandet av den information som avses i punkt 1.

3. Kommissionen får ändra punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 27

Uppgiftslämnande från företag

1. Alla företag ska senast den 31 mars varje år till kommissionen lämna de uppgifter som anges i punkterna 2–6 för varje kontrollerat ämne och varje nytt ämne som förtecknas i bilaga II för föregående kalenderår, med kopia till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
2. Varje producent ska lämna uppgifter om följande:
 - a) Producentens totala produktion av varje ämne som avses i punkt 1.
 - b) Produktion som släppts ut på marknaden eller använts för producentens eget bruk inom gemenskapen, med separat uppgift om produktion för användning som råmaterial, användning som agens i tillverkningsprocessen och andra användningsområden.
 - c) Produktion för vilken licens beviljats i enlighet med artikel 10.6 för att tillgodose behov såvitt avser viktiga laboratorie- och analysändamål i gemenskapen.
 - d) Produktion för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 10.8 för att tillgodose parternas behov avseende viktiga laboratorie- och analysändamål.
 - e) Sådan ökning av produktionen för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 14.2, 14.3 och 14.4 i samband med industriell rationalisering.
 - f) Mängder som har återanvänts, regenererats eller destruerats och teknik som används för destrueringen, inbegripet mängder som producerats och destruerats som biprodukter i den mening som avses i artikel 3.14.
 - g) Lagermängder.
 - h) Alla inköp från och all försäljning till andra producenter inom gemenskapen.
3. Varje importör ska för varje ämne som avses i punkt 1 lämna uppgifter om följande:
 - a) Mängder som övergått till fri omsättning i gemenskapen, med separat uppgift om import för användning som råmaterial och agens i tillverkningsprocessen, för viktiga laboratorie- och analysändamål för vilka licens har beviljats enligt artikel 10.6, för användning vid karantänsättning och före transport samt för destruktionsändamål. Importörer som importerat kontrollerade ämnen för destruktionsändamål ska även lämna uppgift om den aktuella slutdestinationen eller slutdestinationerna för varje ämne, och separat för varje destination ange mängden av varje ämne samt namn och adress för den destruktionsanläggning till vilken ämnet levererades.

- b) Mängder som importerats enligt andra tullförfaranden, med separat uppgift om varje tullförfarande och användningsändamål.
- c) Mängder av använda ämnen som avses i punkt 1 och som importerats för återanvändning eller regenerering.
- d) Lagermängder.
- e) Inköp från och all försäljning till andra företag inom gemenskapen.
- f) Det exporterande landet.

4. Varje exportör ska för varje ämne som avses i punkt 1 lämna uppgifter om följande:

- a) Mängder av sådana ämnen, som exporterats från gemenskapen, med separat uppgift om de mängder som exporterats till varje bestämmelseland och de mängder som exporterats för användning som råmaterial och agens i tillverkningsprocessen, för viktiga laboratorie- och analysändamål, för användningsområden av avgörande betydelse och för användning vid karantänsättning och före transport.

- b) Lagermängder.
- c) Inköp från och försäljning till andra företag inom gemenskapen.
- d) Bestämmelseland.

5. Varje företag som destruerar kontrollerade ämnen som avses i punkt 1 och som inte omfattas av punkt 2, ska lämna uppgifter om följande:

- a) Mängder av sådana destruerade ämnen, inklusive mängder som ingår i produkter eller utrustning.
- b) Lager av sådana ämnen som väntar på att destrueras, inklusive mängder som ingår i produkter eller utrustning.
- c) Teknik som används för destrueringen.

6. Varje företag som använder kontrollerade ämnen som råmaterial och agens i tillverkningsprocessen ska lämna uppgifter om följande:

- a) Mängder av sådana ämnen som används som råmaterial och agens i tillverkningsprocessen.
- b) Lager av sådana ämnen.
- c) Berörda processer och utsläpp.

7. Alla producenter och importörer som innehar en licens enligt artikel 10.6 ska för varje ämne de har tillstånd att använda före den 31 mars varje år lämna uppgift till kommissionen, med kopia till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten, om användningens beskaffenhet och om vilken mängd ämnen som använts under föregående år, lagermängder, mängder som återanvänts, regenererats eller destruerats, och mängden produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av dessa ämnen som släppts ut på gemenskapsmarknaden och/eller exporterats.

8. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att skydda förtroliga uppgifter som överlämnats till den.

9. Utformningen av de rapporter som avses i punkterna 1–7 ska fastställas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 25.2.

10. Kommissionen får ändra de krav beträffande uppgiftslämnande som anges i punkterna 1–7.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 28

Tillsyn

1. Medlemsstaterna ska utöva tillsyn i syfte att säkerställa att företag följer denna förordning, enligt en riskbaserad strategi, inklusive tillsyn över import och export av kontrollerade ämnen samt av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av dessa ämnen. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska göra de utredningar som kommissionen bedömer nödvändiga enligt denna förordning.

2. Med förbehåll för överenskommelse mellan kommissionen och den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium utredningen ska göras, ska kommissionens tjänstemän biträda myndighetens tjänstemän i deras arbete.

3. För att kunna genomföra de uppgifter som åläggs den genom denna förordning får kommissionen inhämta alla nödvändiga upplysningar från medlemsstaternas regeringar, behöriga myndigheter och från företag. När kommissionen begär uppgifter från ett företag, ska den samtidigt sända en kopia av sin begäran till den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

4. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att främja ett adekvat informationsutbyte och samarbete mellan nationella myndigheter och mellan nationella myndigheter och kommissionen.

Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att skydda förtroliga uppgifter som den erhållit i enlighet med denna artikel.

5. På begäran av en annan medlemsstat får en medlemsstat utöva tillsyn över företag eller göra utredningar angående ett företag som misstänks vara inblandat i olaglig transport av kontrollerade ämnen och som är verksamma på den medlemsstatens territorium.

*Artikel 29***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta alla erforderliga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 30 juni 2011, och alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 30***Upphävande**

Förordning (EG) nr 2037/2000 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIII.

*Artikel 31***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2010.

På rådets vägnar
C. MALMSTRÖM
Ordförande

BILAGA I

KONTROLLERADE ÄMNEN

Grupp	Ämne			Ozonedbrytande potential (1)
Grupp I	CFCl ₃	CFC-11	Triklorfluometan	1,0
	CF ₂ Cl ₂	CFC-12	Diklordifluometan	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃	CFC-113	Triklortrifluoretan	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂	CFC-114	Diklortetrafluoretan	1,0
	C ₂ F ₅ Cl	CFC-115	Klorpentafluoretan	0,6
Grupp II	CF ₃ Cl	CFC-13	Klortrifluometan	1,0
	C ₂ FCl ₅	CFC-111	Pentaklorfluoretan	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄	CFC-112	Tetraklordifluoretan	1,0
	C ₃ FCl ₇	CFC-211	Heptaklorfluorpropan	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆	CFC-212	Hexaklordifluorpropan	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅	CFC-213	Pentaklortrifluorpropan	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄	CFC-214	Tetraklortetrafluorpropan	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃	CFC-215	Triklorpentafluorpropan	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂	CFC-216	Diklorhexafluorpropan	1,0
	C ₃ F ₇ Cl	CFC-217	Klorheptafluorpropan	1,0
Grupp III	CF ₂ BrCl	halon-1211	Bromklordifluometan	3,0
	CF ₃ Br	halon-1301	Bromtrifluometan	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂	halon-2402	Dibromtetrafluoretan	6,0
Grupp IV	CCl ₄	CTC	Tetraklormetan (koltetraklorid)	1,1
Grupp V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (2)	1,1,1-TCA	1,1,1-Trikloretan (metylkloroform)	0,1
Grupp VI	CH ₃ Br	methyl bromide	Brommetan	0,6

Grupp	Ämne			Ozonnedbrytande potential (!)
Grupp VII	CHFB ₂	HBFC-21 B2	Dibromfluormetan	1,00
	CHF ₂ Br	HBFC-22 B1	Bromdifluormetan	0,74
	CH ₂ FBr	HBFC-31 B1	Bromfluormetan	0,73
	C ₂ HFB ₄	HBFC-121 B4	Tetrabromfluoretan	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	HBFC-122 B3	Tribromdifluoretan	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	HBFC-123 B2	Dibromfluormetan	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	HBFC-124 B1	Tetrabromfluoretan	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	HBFC-131 B3	Tribromdifluoretan	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	HBFC-132 B2	Dibromtrifluoretan	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	HBFC-133 B1	Bromtrifluoretan	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	HBFC-141 B2	Dibromfluoretan	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	HBFC-142 B1	Bromdifluoretan	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	HBFC-151 B1	Bromfluoretan	0,1
	C ₃ HFB ₆	HBFC-221 B6	Hexabromfluorpropan	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	HBFC-222 B5	Pentabromdifluorpropan	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	HBFC-223 B4	Tetrabromtrifluorpropan	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	HBFC-224 B3	Tribromtetrafluorpropan	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	HBFC-225 B2	Dibrompentafluorpropan	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	HBFC-226 B1	Bromhexafluorpropan	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	HBFC-231 B5	Pentabromfluorpropan	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	HBFC-232 B4	Tetrabromdifluorpropan	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	HBFC-233 B3	Tribromtrifluorpropan	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	HBFC-234 B2	Dibromtetrafluorpropan	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	HBFC-235 B1	Brompentafluorpropan	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	HBFC-241 B4	Tetrabromfluorpropan	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	HBFC-242 B3	Tribromdifluorpropan	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	HBFC-243 B2	Dibromtrifluorpropan	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	HBFC-244 B1	Bromtetrafluorpropan	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	HBFC-251 B1	Tribromfluorpropan	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	HBFC-252 B2	Dibromdifluorpropan	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	HBFC-253 B1	Bromtrifluorpropan	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	HBFC-261 B2	Dibromfluorpropan	0,4
C ₃ H ₅ F ₂ Br	HBFC-262 B1	Bromdifluorpropan	0,8	
C ₃ H ₆ FBr	HBFC-271 B1	Bromfluorpropan	0,7	

Grupp	Ämne			Ozonnedbrytande potential ⁽¹⁾
Grupp VIII	CHFC1 ₂	HCFC-21 ⁽³⁾	Diklorfluormetan	0,040
	CHF ₂ Cl	HCFC-22 ⁽³⁾	Klordifluormetan	0,055
	CH ₂ FCl	HCFC-31	Klorfluormetan	0,020
	C ₂ HFCl ₄	HCFC-121	Tetraklorfluoretan	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃	HCFC-122	Triklordifluoretan	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂	HCFC-123 ⁽³⁾	Diklortrifluoretan	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl	HCFC-124 ⁽³⁾	Klortetrafluoretan	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃	HCFC-131	Triklorfluoroetan	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂	HCFC-132	Diklordifluoretan	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl	HCFC-133	Klortrifluoretan	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂	HCFC-141	Diklorfluoretan	0,070
	CH ₃ CFCl ₂	HCFC-141b ⁽³⁾	1,1-Diklor-1-fluoretan	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl	HCFC-142	Klordifluoretan	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl	HCFC-142b ⁽³⁾	1-Klor-1,1-difluoretan	0,065
	C ₂ H ₄ FCl	HCFC-151	Klorfluoretan	0,005
	C ₃ HFCl ₆	HCFC-221	Hexaklorfluorpropan	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅	HCFC-222	Pentaklordifluorpropan	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄	HCFC-223	Tetraklortrifluorpropan	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃	HCFC-224	Triklortrafluorpropan	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂	HCFC-225	Diklorpentafluorpropan	0,070
	CF ₂ ClCF ₂ CHCl ₂	HCFC-225ca ⁽³⁾	3,3-Diklor-1,1,1,2,2-pentafluorpropan	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF	HCFC-225cb ⁽³⁾	1,3-Diklor-1,1,2,2,3-pentafluorpropan	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl	HCFC-226	Klorhexafluorpropan	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅	HCFC-231	Pentaklorfluorpropan	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄	HCFC-232	Tetraklordifluorpropan	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃	HCFC-233	Triklortrifluorpropan	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂	HCFC-234	Diklortetrafluorpropan	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl	HCFC-235	Klorpentafluorpropan	0,520
	C ₃ H ₃ FCl ₄	HCFC-241	Tetraklorfluorpropan	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃	HCFC-242	Triklordifluorpropan	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂	HCFC-243	Diklortrifluorpropan	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl	HCFC-244	Klortetrafluorpropan	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃	HCFC-251	Triklorfluorpropan	0,010
C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	HCFC-252	Diklordifluorpropan	0,040	
C ₃ H ₄ F ₃ Cl	HCFC-253	Klortrifluorpropan	0,030	
C ₃ H ₅ FCl ₂	HCFC-261	Diklorfluorpropan	0,020	
C ₃ H ₅ F ₂ Cl	HCFC-262	Klordifluorpropan	0,020	
C ₃ H ₆ FCl	HCFC-271	Klorfluorpropan	0,030	
Grupp IX	CH ₂ BrCl	BCM	Bromklormetan	0,12

⁽¹⁾ De sifferuppgifter som avser ozonnedbrytande potentialer är uppskattningar baserade på nuvarande kunskaper och kommer att revideras regelbundet med beaktande av beslut som fattas av parterna.

⁽²⁾ Denna formel avser inte 1,1,2-trikloreten.

⁽³⁾ Avser de mest kommersiellt gångbara ämnena enligt protokollet.

BILAGA II

NYA ÄMNEN

Del A: Ämnen som omfattas av begränsningar enligt artikel 24.1

Ämne		Ozonedbrytande potential
CBr ₂ F ₂	Dibromdifluormetan (halon-1202)	1,25

Del B: Ämnen som omfattas av skyldigheten att lämna uppgifter enligt artikel 27

Ämne		Ozonedbrytande potential ⁽¹⁾
C ₃ H ₇ Br	1-brompropan (n-propylbromid)	0,02–0,10
C ₂ H ₅ Br	Brometan (etyl bromid)	0,1–0,2
CF ₃ I	Trifluorjodmetan (trifluormetyljodid)	0,01–0,02
CH ₃ Cl	Monoklormetan (metylklorid)	0,02

⁽¹⁾ De sifferuppgifter som avser ozonedbrytande potentialer är uppskattningar baserade på nuvarande kunskaper och kommer att revideras regelbundet på grundval av beslut som fattas av parterna.

BILAGA III

Processer där kontrollerade ämnen används som agens i tillverkningsprocessen som avses i artikel 3.12:

- a) Användning av koltetraklorid för att eliminera kvävetriklorid vid framställning av klor och kaustiksoda.
 - b) Användning av koltetraklorid för att återvinna klor ur restgas från klorframställning.
 - c) Användning av koltetraklorid för att framställa klorerat gummi.
 - d) Användning av koltetraklorid för att framställa polyfenylentereftalamid.
 - e) Användning av CFC-12 i den fotokemiska syntesen av perfluorpolyeterpolyperoxid-prekursorer till Z-perfluorpolyeter och bifunktionella derivat.
 - f) Användning av CFC-113 för att framställa perfluorpolyeterdioler med hög funktionalitet.
 - g) Användning av koltetraklorid för att framställa Cyclodime.
 - h) Användning av klorfluorkolväten i processerna som används i leden a–g när de ersätter klorfluorkarboner eller koltetraklorid.
-

BILAGA IV

Grupper, KN-nummer ⁽¹⁾ och varubeskrivningar avseende de ämnen som avses i bilaga I

Grupp	KN-nr	Varubeskrivning
Grupp I	2903 41 00	Triklorfluormetan
	2903 42 00	Diklordifluormetan
	2903 43 00	Triklortrifluoetaner
	2903 44 10	Diklortetrafluoetaner
	2903 44 90	Klorpentafluoetan
Grupp II	2903 45 10	Klortrifluormetan
	2903 45 15	Pentaklorfluoetan
	2903 45 20	Tetraklordifluoetaner
	2903 45 25	Heptaklorfluorpropaner
	2903 45 30	Hexaklordifluorpropaner
	2903 45 35	Pentaklortrifluorpropaner
	2903 45 40	Tetraklortetrafluorpropaner
	2903 45 45	Triklorpentafluorpropaner
	2903 45 50	Diklorhexafluorpropaner
	2903 45 55	Klorheptafluorpropaner
Grupp III	2903 46 10	Bromklordifluormetan
	2903 46 20	Bromtrifluormetan
	2903 46 90	Dibromtetrafluoetaner
Grupp IV	2903 14 00	Koltetraklorid
Grupp V	2903 19 10	1,1,1-triklorethan (metylkloroform)
Grupp VI	2903 39 11	Brommetan (metylbromid)
Grupp VII	2903 49 30	Hydrobromfluormetaner, -etaner eller -propaner
Grupp VIII	2903 49 11	Klordifluormetan (HCFC-22)
	2903 49 15	1,1-Diklor-1-fluoetan (HCFC-141b)
	2903 49 19	Övriga hydroklorfluormetaner, -etaner eller -propaner (HCFC)
Grupp IX	ex 2903 49 80	Bromklormetan
Blandningar	3824 71 00	Blandningar innehållande klorfluorkarboner (CFC), oavsett innehåll av klorfluorkolväten (HCFC), perfluorkarboner (PFC) eller fluorkolväten HFC
	3824 72 00	Blandningar innehållande bromklordifluormetan, bromtrifluormetan eller dibromtetrafluoetaner
	3824 73 00	Blandningar innehållande bromfluorkolväten (HBFC)
	3824 74 00	Blandningar innehållande klorfluorkolväten (HCFC), oavsett innehåll av perfluorkarboner (PFC) eller fluorkolväten (HFC), men inte klorfluorkarboner (CFC)
	3824 75 00	Blandningar innehållande koltetraklorid
	3824 76 00	Blandningar innehållande 1,1,1-triklorethan (metylkloroform)
	3824 77 00	Blandningar innehållande brommetan (metylbromid) eller bromklormetan

⁽¹⁾ Om det står "ex" före ett KN-nummer kan även andra ämnen än de som anges i kolumnen "varubeskrivning" omfattas av den underrubriken.

BILAGA V

Villkor för utsläppande på marknaden och vidaredistribution av kontrollerade ämnen för viktiga laboratorie- och analysändamål som avses i artikel 10.3

1. Kontrollerade ämnen för viktiga laboratorie- och analysändamål ska innehålla endast kontrollerade ämnen som framställts med följande renhetsgrader:

Ämne	%
CTC (analytisk renhetsgrad)	99,5
1,1,1-triklorethan	99,0
CFC 11	99,5
CFC 13	99,5
CFC 12	99,5
CFC 113	99,5
CFC 114	99,5
Andra kontrollerade ämnen med en kokpunkt > 20 °C	99,5
Andra kontrollerade ämnen med en kokpunkt < 20 °C	99,0

Dessa rena kontrollerade ämnen kan senare blandas av tillverkare, ombud eller distributörer med andra kemikalier som regleras eller inte regleras genom protokollet såsom brukligt för laboratorie- och analysändamål.

2. Dessa högrena ämnen och blandningar innehållande kontrollerade ämnen får endast levereras i återförslutbara behållare eller högtrycksbehållare på mindre än tre liter eller i glasampuller på högst 10 milliliter. De ska vara tydligt märkta så att det framgår att de innehåller ämnen som bryter ned ozonskiktet, att de bara får användas för laboratorie- och analysändamål och att använda eller överblivna ämnen bör samlas in och återanvändas där så är möjligt. Om det inte är möjligt att återanvända ämnena bör materialet destrueras.

BILAGA VI

ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN AV AVGÖRANDE BETYDELSE: HALON

Användning av halon 1301:

- I flygplan för skydd av besättningsutrymmen, motorgondoler, lastutrymmen och torrutrymmen (dry bays), samt för inertering av bränsletankar.
- I militära markgående fordon och fartyg för skydd av personalens utrymmen och motorutrymmen.
- För explosionsskydd i bemannade utrymmen där utsläpp av brandfarliga vätskor och/eller gas kan förekomma på det militära området, inom olje- och gassektorn samt den petrokemiska sektorn och i befintliga lastfartyg.
- För explosionsskydd i befintliga bemannade kommunikations- och kommandocentrum som tillhör försvaret eller andra styrkor, vilka är av väsentlig vikt för nationell säkerhet.
- För explosionsskydd i utrymmen där det kan finnas risk för spridning av radioaktivt material.
- I tunneln under Engelska kanalen och anläggningar i anslutning till den samt utrustning på hjul.

Användning av halon 1211:

- I militära markgående fordon och fartyg för skydd av personalens utrymmen och motorutrymmen.
- I handbrandsläckare och fast brandsläckningsutrustning för motorer för användning ombord på flygplan.
- I flygplan för skydd av besättningsutrymmen, motorgondoler, lastutrymmen och torrutrymmen (dry bays).
- I brandsläckare som är av avgörande betydelse för den personliga säkerheten i brandkårens inledande släckningsarbete.
- I brandsläckare som används av militären eller polisen på människor.

Användning av halon 2402 i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien:

- I flygplan för skydd av besättningsutrymmen, motorgondoler, lastutrymmen och torrutrymmen (dry bays), samt inertering av bränsletankar.
- I militära markgående fordon och fartyg för skydd av personalens utrymmen och motorutrymmen.
- För explosionsskydd i bemannade utrymmen där utsläpp av brandfarliga vätskor och/eller gas kan förekomma på det militära området, inom olje- och gassektorn samt den petrokemiska sektorn och i befintliga lastfartyg.
- För explosionsskydd i befintliga bemannade kommunikations- och kommandocentrum som tillhör försvaret eller andra styrkor, vilka är av väsentlig vikt för nationell säkerhet.
- För explosionsskydd i utrymmen där det kan finnas risk för spridning av radioaktivt material.
- I handbrandsläckare och fast brandsläckningsutrustning för motorer för användning ombord på flygplan.
- I brandsläckare som är av avgörande betydelse för den personliga säkerheten i brandkårens inledande släckningsarbete.
- I brandsläckare som används av militären eller polisen på människor.

Användning av halon 2402 i Bulgarien:

- I flygplan för skydd av besättningsutrymmen, motorgondoler, lastutrymmen och torrutrymmen (dry bays), samt för inertering av bränsletankar.
- I militära markgående fordon och fartyg för skydd av personalens utrymmen och motorutrymmen.

BILAGA VII

DESTRUKTIONSTEKNIK SOM AVSES I ARTIKEL 22.1

Tillämplighet			
Teknik	Kontrollerade ämnen ⁽¹⁾ ⁽²⁾		Utspädda källor ⁽³⁾
	Kontrollerade ämnen som förtecknas i grupperna I, II, IV, V och VIII i bilaga I	Halon som förtecknas i grupp III i bilaga I	Skum
Destruktions- och avlägsningsgrad (DRE) ⁽⁴⁾	99,99 %	99,99 %	95 %
Cementugnar	Godkänd ⁽⁵⁾	Ej godkänd	Ej tillämplig
Förbränning genom vätskeinsprutning	Godkänd	Godkänd	Ej tillämplig
Gas-/rökoxidation	Godkänd	Godkänd	Ej tillämplig
Förbränning av fast kommunalt avfall	Ej tillämplig	Ej tillämplig	Godkänd
Reaktorkrackning	Godkänd	Ej godkänd	Ej tillämplig
Förbränning i roterugn	Godkänd	Godkänd	Godkänd
Argonplasma	Godkänd	Godkänd	Ej tillämplig
Induktivt kopplad radiofrekvensplasma	Godkänd	Godkänd	Ej tillämplig
Mikrovågspasma	Godkänd	Ej godkänd	Ej tillämplig
Kväveplasma	Godkänd	Ej godkänd	Ej tillämplig
Katalytisk dehalogenering i gasfas	Godkänd	Ej godkänd	Ej tillämplig
Reaktor för överhettad ånga	Godkänd	Ej godkänd	Ej tillämplig

Anmärkningar:

- ⁽¹⁾ Kontrollerade ämnen som inte förtecknas nedan ska destrueras med hjälp av den mest miljömässigt godtagbara destruktions teknik som inte medför orimliga kostnader.
- ⁽²⁾ Med koncentrerade källor avses nyproducerade, återvunna och regenererade ozonnedbrytande ämnen.
- ⁽³⁾ Med utspädda källor avses ozonnedbrytande ämnen som ingår i en fast kropps grundmassa, t.ex. skum.
- ⁽⁴⁾ DRE-kriteriet är ett kriterium för teknikens effektivitet, på vilken godkännandet av tekniken är baserad. Det avspeglar inte alltid dagliga uppnådda prestanda, vilka regleras genom nationella minimistandarder.
- ⁽⁵⁾ Godkänts av parterna.

BILAGA VIII

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 2037/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artiklarna 1 och 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 4.1
Artikel 3.1 andra stycket	Artikel 10.2 och 10.4
Artikel 3.2 i	Artikel 4
Artikel 3.2 ii första stycket	—
Artikel 3.2 ii andra stycket	Artikel 12.3
Artikel 3.3	Artikel 11.1
Artikel 3.4	Artikel 10.6 första meningen
Artikel 3.5	Artikel 10.7
Artikel 3.6	—
Artikel 3.7	Artikel 10.8
Artikel 3.8	Artikel 14.2
Artikel 3.9	Artikel 14.3
Artikel 3.10	Artikel 14.4
Artikel 4.1	Artikel 5.1
Artikel 4.2 i	Artikel 5.1
Artikel 4.2 ii	—
Artikel 4.2 iii första stycket	Artikel 12.1 och 12.2
Artikel 4.2 iii andra stycket	Artikel 26.1 a
Artikel 4.2 iii tredje stycket	Artikel 12.2
Artikel 4.2 iv	—
Artikel 4.3 i	Artikel 5.1
Artikel 4.3 ii	—
Artikel 4.3 iii	—
Artikel 4.3 iv	—
Artikel 4.4 i a	Artikel 9
Artikel 4.4 i b första strecksatsen	Artiklarna 7.1 och 8.1
Artikel 4.4 i b andra strecksatsen	Artiklarna 10.1 och 12.3
Artikel 4.4 ii	—
Artikel 4.4 iii	—
Artikel 4.4 iv första meningen	Artikel 13.1
Artikel 4.4 iv andra meningen	Artikel 27.1
Artikel 4.4 v	Artikel 6.2
Artikel 4.5	Artikel 14.1
Artikel 4.6	Artikel 6
Artikel 4.6	—
Artikel 5.1	Artikel 5.1
Artikel 5.2 a	Artikel 11.2
Artikel 5.2 b	Artikel 7.1

Förordning (EG) nr 2037/2000	Denna förordning
Artikel 5.2 c	Artikel 8.1
Artikel 5.3	—
Artikel 5.4 första meningen	Artikel 11.8
Artikel 5.4 andra meningen	—
Artikel 5.5	—
Artikel 5.6	—
Artikel 5.7	Artikel 11.8
Artikel 6.1 första meningen	Artikel 15.3
Artikel 6.1 andra meningen	—
Artikel 6.2	—
Artikel 6.3	Artikel 18.3
Artikel 6.4	Artikel 18.5
Artikel 6.5	Artikel 18.9
Artikel 7	Artikel 16.1
Artikel 8	Artikel 20.1
Artikel 9.1	Artikel 20.1
Artikel 9.2	Artikel 21
Artikel 10	Artikel 20.2
Artikel 11.1	Artikel 17.1 och 17.2
Artikel 11.2	Artikel 20.1
Artikel 11.3	Artikel 20.1
Artikel 11.4	—
Artikel 12.1	Artikel 17.4
Artikel 12.2	Artikel 18.4
Artikel 12.3	Artikel 18.5
Artikel 12.4	Artikel 18.3 och 18.4
Artikel 13	Artikel 20.3
Artikel 14	Artikel 20.4
Artikel 15	—
Artikel 16.1	Artikel 22.1
Artikel 16.2	—
Artikel 16.3	Artikel 22.3
Artikel 16.4	—
Artikel 16.5	Artikel 22.5
Artikel 16.6	—
Artikel 16.7	—
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 18	Artikel 25
Artikel 19	Artikel 25
Artikel 20.1	Artikel 28.3
Artikel 20.2	Artikel 28.3
Artikel 20.3	Artikel 28.1
Artikel 20.4	Artikel 28.2
Artikel 20.5	Artikel 28.4
Artikel 21	Artikel 29

Förordning (EG) nr 2037/2000	Denna förordning
Artikel 22	Artikel 24
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 31
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga III	—
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	—
Bilaga VI	Bilaga III
Bilaga VII	Bilaga VI

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1006/2009

av den 16 september 2009

om ändring av förordning (EG) nr 808/2004 om gemenskapsstatistik om informationssamhället

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den årliga framställningen av statistik över informations-samhället enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 808/2004 ⁽²⁾ är begränsad till fem referensår efter det datum då den förordningen trädde i kraft och kommer att upphöra 2009. På gemenskapsnivå finns emellertid fortsatt behov av sammanhängande statistiska uppgifter om informationssamhället.
- (2) Vid Europeiska rådets möte i mars 2005 betonades vikten av att utveckla ett informationssamhälle som omfattar alla, på grundval av allmänt utnyttjande av informations- och kommunikationsteknik (IKT) inom de offentliga organen, de små och medelstora företagen och i hushållen.
- (3) Vid sitt möte i mars 2006 erkände Europeiska rådet den avgörande betydelsen av ett mer produktivt utnyttjande av IKT inom företag och administrativa organisationer och anmodade kommissionen och medlemsstaterna att kraftfullt genomföra strategin i2010. Denna strategi främjar en öppen och konkurrenskraftig digital ekonomi och betonar informations- och kommunikationsteknikens roll som motor för integration och livskvalitet. Den anses vara ett avgörande inlägg i det förnyade Lissabonpartnerskapet för tillväxt och sysselsättning.
- (4) I april 2006 antog i2010-högnivågruppen, inrättad genom kommissionens beslut 2006/215/EG ⁽³⁾, en ram för prestandajämförelser ("benchmarking") inom initiativet i2010, vilken innehåller en rad nyckelindikatorer för att mäta det europeiska informationssamhällets utveckling enligt i2010-strategin.
- (5) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) ⁽⁴⁾ bidrar till att stärka konkurrenskraften och innovationsförmågan i gemenskapen, gynna utvecklingen av kunskaps-samhället och främja en hållbar utveckling på grundval av balanserad ekonomisk tillväxt. Enligt det beslutet ska gemenskapen skaffa sig ett tillförlitligt analytiskt underlag som stöd för utformningen av politiken på ett antal områden. Genom det ramprogram som upprättas genom det beslutet stöds åtgärder för politisk analys som bygger på officiell statistik.
- (6) I den ministerdeklaration om e-integration som antogs i Riga den 11 juni 2006 efterlyses ett inkluderande informations-samhälle. Deklarationen utgör ramen för en helhets-politik för e-integration och tar upp frågor som det åldrande samhället, den geografiska digitala klyftan, tillgänglighet, digital kompetens, kulturell mångfald och inkluderande offentliga onlinetjänster. Den innehåller även en uppmaning till kommissionen att stödja bevisupptagning och riktmärkning inom och utanför Europeiska unionen.
- (7) Indikatorerna för att mäta informationssamhällets utveckling i enlighet med gemenskapens politiska strategier, t.ex. ramen för prestandajämförelser inom initiativet i2010 och dess vidareutveckling inom Lissabonstrategin, bör grunda sig på sammanhängande statistiska uppgifter.
- (8) Ändringen av förordning (EG) nr 808/2004 bör ske med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽⁵⁾.
- (9) Denna förordning bör inte öka bördan för uppgiftslämnarna och de nationella statistikmyndigheterna – mätt i antalet obligatoriska variabler eller intervjuernas längd – när det gäller att samla in och överföra harmoniserad statistik jämfört med den situation som rådde innan förordningen trädde i kraft.
- (10) Förordning (EG) nr 808/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (11) Kommittén för det statistiska programmet, inrättad genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁶⁾, har hörts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 13 juli 2009.

⁽²⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 49.

⁽³⁾ EUT L 80, 17.3.2006, s. 74.

⁽⁴⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁵⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽⁶⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 808/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

”1. Den statistik som ska samlas in ska omfatta de uppgifter som är av nytta för de strukturella indikatorerna och som krävs för att riktmarka gemenskapens politiska strategier för utvecklingen av det europeiska informationsområdet, företagsinnovation och det europeiska informationssamhället, t.ex. ramen för prestandajämförelser inom initiativet i2010 och dess vidareutveckling enligt Lissabonstrategin, samt andra uppgifter som krävs för att skapa en enhetlig grund för att analysera informationssamhället.”

2. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Behandling, överföring och spridning av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) överföra de data och de metadata som krävs enligt denna förordning och dess genomförandeåtgärder i enlighet med artikel 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik (*) avseende överföring av konfidentiella uppgifter.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
C. MALMSTRÖM
Ordförande

2. Medlemsstaterna ska på elektronisk väg överföra de uppgifter och de metadata som krävs enligt denna förordning, i enlighet med en utbytesstandard som kommissionen och medlemsstaterna enats om.

3. Kapitel V i förordning (EG) nr 223/2009 ska tillämpas på behandling och spridning av konfidentiella uppgifter.

(*) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.”

3. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Statistikens kvalitet och rapporter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa de överförda uppgifternas kvalitet.

2. Vid tillämpningen av denna förordning ska kvalitetskriterierna enligt artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009 gälla.

3. Medlemsstaterna ska varje år överlämna en rapport till kommissionen (Eurostat) om kvaliteten på de uppgifter som lämnats och om eventuellt förändrade metoder. Rapporten ska överlämnas en månad efter det att uppgifterna lämnats in.”

4. Bilagorna I och II ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA

"BILAGA I

Modul 1: Företagen och informationssamhället1. *Mål*

Målet med denna modul är att framställa aktuell statistik om företagen och informationssamhället. Modulen ger en ram för kraven avseende täckning, varaktighet och inrapporteringsfrekvens, ämnen, uppdelning av insamlade data, typ av data som ska lämnas in och eventuella nödvändiga pilot- eller genomförbarhetsstudier.

2. *Täckning*

Denna modul omfattar näringsverksamhet inom avdelningarna C–N och R samt huvudgrupp 95 i den statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska gemenskapen (Nace rev. 2).

Statistiken ska sammanställas för företagsenheter.

3. *Varaktighet och frekvens för dataframställningen*

Statistiken ska lämnas varje år för upp till 15 referensår från och med den 20 maj 2004. Alla uppgifter måste inte nödvändigtvis lämnas varje år, utan det kommer att specificeras och fastställas som en del av de genomförandeåtgärder som avses i artikel 8 hur ofta statistik ska framställas för respektive variabel.

4. *Ämnen*

De uppgifter som ska tillhandahållas kommer att väljas ut från nedanstående lista över ämnen:

- IKT-system och deras användning inom företagen.
- Användning av Internet och andra elektroniska nätverk inom företagen.
- E-handel.
- E-affärsprocesser och organisatoriska aspekter.
- Användning av IKT inom företagen för att utbyta information och tjänster med statlig förvaltning och myndigheter (e-förvaltning).
- IKT-kompetens i företagsenheten och efterfrågan på IKT-färdigheter.
- Hinder för användning av IKT, Internet och andra elektroniska nätverk samt e-handel och e-affärsprocesser.
- Utgifter för och investeringar i IKT.
- IKT-säkerhet och förtroende för IKT.
- IKT-användning och dess miljöpåverkan (grön IKT).
- Tillgång till och användning av Internet och andra former av nätverksteknik för att sammankoppla föremål och utrustning ("sakernas Internet").
- Tillgång till och användning av teknik som ger möjlighet att var som helst och när som helst ansluta sig till Internet eller andra nät.

Alla ämnen kommer inte att täckas varje år.

5. Uppdelning av insamlade data

Alla uppdelningar av statistiken måste inte nödvändigtvis framställas varje år, utan de uppdelningar som krävs kommer att väljas ut från följande lista, med beaktande av de statistiska enheternas egenskaper, statistikens förväntade kvalitet och det totala statistiska underlaget. Uppdelningarna kommer att fastställas som en del av genomförandeåtgärderna:

- Efter storlek.
- Efter Nace-rubrik.
- Efter region: den regionala uppdelningen kommer att begränsas till högst tre grupper.

6. Typ av data som ska lämnas in

Medlemsstaterna ska lämna in aggregerade data till kommissionen (Eurostat).

7. Genomförbarhets- och pilotstudier

När det införs betydande nya datakrav eller ställs krav på nya komplexa indikatorer, kommer kommissionen att införa frivilliga genomförbarhets- eller pilotstudier som medlemsstaterna kan välja att genomföra innan uppgifterna samlas in. Med hjälp av studierna utreds om datainsamlingen i fråga är genomförbar, med beaktande av fördelarna med att uppgifterna finns att tillgå i förhållande till kostnaderna för insamlingen och det extra arbetet för uppgiftslämnarna. Resultaten från dessa genomförbarhets- eller pilotstudier ska utgöra underlaget för fastställandet av nya indikatorer.

BILAGA II

Modul 2: Enskilda personer, hushållen och informationssamhället

1. Mål

Målet med denna modul är att framställa aktuell statistik om enskilda personer, hushållen och informationssamhället. Modulen ger en ram för kraven avseende täckning, varaktighet och inrapporteringsfrekvens, ämnen, socioekonomiska bakgrundsvariabler för insamlade data, typ av data som ska lämnas in och eventuella nödvändiga pilot- eller genomförbarhetsstudier.

2. Täckning

Denna modul omfattar statistik om enskilda personer och hushållen.

3. Varaktighet och frekvens för dataframställningen

Statistiken ska lämnas varje år för upp till 15 referensår från och med den 20 maj 2004. Alla uppgifter måste inte nödvändigtvis lämnas varje år, utan det kommer att specificeras och fastställas som en del av de genomförandeåtgärder som avses i artikel 8 hur ofta statistik ska framställas för respektive variabel.

4. Ämnen

De uppgifter som ska tillhandahållas kommer att väljas ut från nedanstående lista över ämnen:

- Enskilda personers och/eller hushållens tillgång till och användning av IKT.
- Enskilda personers och/eller hushållens användning av Internet och andra elektroniska nät för olika ändamål.
- IKT-säkerhet och förtroende för IKT.
- IKT-kompetens och IKT-färdigheter.

- Hinder för IKT- och Internetanvändning.
- Enskilda personers och/eller hushållens upplevda effekter av IKT-användning.
- Enskilda personers användning av IKT för att utbyta information och tjänster med statlig förvaltning och myndigheter (e-förvaltning).
- Tillgång till och användning av teknik som gör det möjligt att var som helst och när som helst ansluta sig till Internet eller andra nät.

Alla ämnen kommer inte att täckas varje år.

5. Socioekonomiska bakgrundsvariabler

Alla bakgrundsvariabler måste inte nödvändigtvis lämnas varje år, utan de bakgrundsvariabler som krävs kommer att väljas ut från följande lista, och de kommer att fastställas som en del av genomförandeåtgärderna:

- a) För statistik om hushållen:
 - Efter hushållstyp.
 - Efter inkomst.
 - Efter region.
- b) För statistik om enskilda personer:
 - Efter åldersgrupp.
 - Efter kön.
 - Efter utbildningsnivå.
 - Efter sysselsättningssituation.
 - Efter civilstånd (även sambor).
 - Efter födelseland, medborgarskap.
 - Efter region.

6. Typ av data som ska lämnas in

Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) lämna in individuella data, som ska vara avidentifierade så att det inte är möjligt att identifiera enskilda individer.

7. Genomförbarhets- och pilotstudier

När det införs betydande nya datakrav eller ställs krav på nya komplexa indikatorer, kommer kommissionen att införa frivilliga genomförbarhets- eller pilotstudier som medlemsstaterna kan välja att genomföra innan uppgifterna samlas in. Med hjälp av studierna utreds om datainsamlingen i fråga är genomförbar, med beaktande av fördelarna med att uppgifterna finns att tillgå i förhållande till kostnaderna för insamlingen och det extra arbetet för uppgiftslämnarna. Resultaten från dessa genomförbarhets- eller pilotstudier ska utgöra underlaget för fastställandet av nya indikatorer.”

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1007/2009

av den 16 september 2009

om handel med sälprodukter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sälar är kännande varelser som kan uppleva smärta, rädsla och andra former av lidande. I sin förklaring om förbud mot sälprodukter i Europeiska unionen ⁽³⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att omedelbart utarbeta en förordning som förbjuder import, export och försäljning av alla produkter av grönländssäl och klappmyts. Europaparlamentet uppmanade kommissionen i sin resolution av den 12 oktober 2006 om gemenskapens handlingsplan för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010 ⁽⁴⁾ att föreslå ett totalt importförbud för sälprodukter. Europarådets parlamentariska församling rekommenderade i sin rekommendation 1776 (2006) av den 17 november 2006 om säljakt att de av Europarådets medlemsstater där säljakt idkas skulle uppmanas att förbjuda alla grymma jaktmetoder som inte garanterar att djuren dör omedelbart och utan lidande, förbjuda bedövning av sälar med redskap som hakapik (spikförsedd klubba), påk och pistol samt stödja initiativ som syftar till att förbjuda handel med sälprodukter.
- (2) I rådets direktiv 83/129/EEG av den 28 mars 1983 om införsel i medlemsstaterna av skinn från vissa sälungar och produkter av sådana skinn ⁽⁵⁾ förbjuds kommersiell import till medlemsstaterna av skinn från sälkutar av arterna grönländssäl och blåssäl, liksom produkter av sådana skinn.

(3) Sälar jagas inom och utanför gemenskapen och används för framställning av produkter som kött, olja, späck, organ, päls och härledda produkter, däribland så skilda produkter som omega 3-kapslar och klädesplagg med detaljer av behandlade skinn och pälsar från säl. Dessa produkter saluförs på olika marknader, även på gemenskapsmarknaden. På grund av produkternas beskaffenhet är det svårt eller omöjligt för konsumenterna att skilja dem från liknande produkter som inte kommer från sälar.

(4) Säljakten har ifrågasatts av de delar av allmänheten och de regeringar som är lyhörda för djurskyddshänsyn på grund av den smärta, ångest, rädsla och andra former av lidande som dödande och avhudning av sälar i sin oftast utövade form vållar djuren.

(5) Som svar på medborgarnas och konsumenternas farhågor angående djurskyddsaspekterna i samband med dödande och avhudning av sälar och deras oro för att det på marknaden kan finnas produkter från sälar som har dödat och avhudats på ett sätt som orsakat smärta, ångest, rädsla och andra former av lidande har flera medlemsstater redan antagit eller avser att anta lagstiftning som reglerar handel med sälprodukter genom att förbjuda import och produktion av sådana produkter, samtidigt som det i andra medlemsstater inte finns några begränsningar av handeln med dessa produkter.

(6) Det råder således skillnader mellan nationella bestämmelser om handel, import, produktion och saluföring av sälprodukter. Sådana skillnader påverkar den inre marknads funktion negativt när det gäller produkter som innehåller eller kan innehålla sälprodukter, och de utgör ett hinder för handeln med sådana produkter.

(7) Att det finns så skilda bestämmelser kan också avskräcka konsumenterna från att köpa produkter som inte kommer från sälar, men som det inte är så lätt att särskilja från liknande varor som härrör från sälar, eller produkter som kan innehålla beståndsdelar eller ingredienser från sälar utan att detta framgår tydligt, till exempel pälsar, omega 3-kapslar samt oljor och lädervaror.

(8) De åtgärder som fastställs i denna förordning bör därför harmonisera reglerna i hela gemenskapen vad gäller kommersiell verksamhet med sälprodukter, och på så sätt förhindra störningar på den inre marknaden för de berörda produkterna, inklusive produkter som är likvärdiga med eller utbytbara mot sälprodukter.

⁽¹⁾ Yttrande av den 26 februari 2009 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 27 juli 2009.

⁽³⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 194.

⁽⁴⁾ EUT C 308 E, 16.12.2006, s. 170.

⁽⁵⁾ EGT L 91, 9.4.1983, s. 30.

- (9) Enligt det protokoll om djurskydd och djurens välfärd som fogas till fördraget ska gemenskapen fullt ut ta hänsyn till djurens välfärd när den utformar och genomför bland annat politiken för den inre marknaden. De harmoniserade reglerna i denna förordning bör därför vara utformade med full hänsyn till djurskyddsaspekterna.
- (10) För att man ska kunna åtgärda den rådande fragmenteringen av den inre marknaden, behövs harmoniserade regler, samtidigt som hänsyn tas till djurskyddsaspekterna. För att hinder för den fria rörligheten för de berörda produkterna ska kunna bekämpas på ett effektivt och proportionerligt sätt bör man som en allmän regel inte tillåta utsläppande på marknaden av sälprodukter, för att återupprätta konsumenternas förtroende samtidigt som djurskyddsaspekterna till fullo beaktas. Eftersom medborgarnas och konsumenternas oro även gäller själva dödandet och avhudandet av sälarna är det också nödvändigt att åtgärder vidtas som minskar den efterfrågan som leder till att sälprodukter saluförs och därmed utgör drivkraften bakom den kommersiella säljakten. När det gäller importerade produkter bör dessa harmoniserade regler tillämpas vid importtillfället eller importstället, för att säkerställa en effektiv efterlevnad av bestämmelserna.
- (11) Även om det skulle kunna vara möjligt att döda och avhuda sälar utan att åsamka dem onödig smärta, ångest, rädsla eller annat lidande är det med tanke på omständigheterna kring säljakten inte praktiskt möjligt att konsekvent kontrollera att jägarna respekterar djurskyddskraven; en sådan kontroll är åtminstone mycket svår att åstadkomma på ett effektivt sätt, något som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet påpekat den 6 december 2007.
- (12) Det är vidare uppenbart att andra former av harmoniserade regler, till exempel märkningskrav, inte skulle ge samma resultat. Dessutom skulle det innebära en avsevärd börda för ekonomiska aktörer som tillverkare, distributörer eller återförsäljare om de tvingades att märka produkter som helt eller delvis härrör från sälar; kostnaderna skulle också bli oproportionerligt höga i fall där endast en mindre del av den berörda produkten kommer från sälar. Däremot är kraven i denna förordning lättare att uppfylla, samtidigt som de är betryggande för konsumenterna.
- (13) För att det ska säkerställas att de harmoniserade reglerna i denna förordning får full verkan bör de inte enbart tillämpas på produkter med ursprung i gemenskapen, utan också på produkter som förs in till gemenskapen från tredjeländer.
- (14) De grundläggande ekonomiska och sociala intressena för inuitsamhällen som bedriver jakt på säl i självhushållnings-syfte bör inte påverkas negativt. Jakten är en integrerad del av inuitsamhällets kultur och identitet, något som erkänns i FN:s deklaration om ursprungsbefolkningars rättigheter. Därför bör saluföring av sälprodukter som härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver, och som bidrar till deras självhushållning, tillåtas.
- (15) I denna förordning fastställs harmoniserade regler för saluföring av sälprodukter. Den inverkar därför inte på andra gemenskapsregler eller nationell regler som reglerar säljakt.
- (16) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (17) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa villkoren för saluförande av sälprodukter som härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver och som bidrar till deras självhushållning, fastställa på vilka villkor den import av sälprodukter som är av tillfällig art och uteslutande består av varor för resenärer eller deras familjers personliga bruk ska tillåtas och fastställa enligt vilka villkor det ska vara tillåtet att saluföra sälprodukter från jakt som regleras i nationell lagstiftning och vars enda syfte är en hållbar förvaltning av marina resurser. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (18) I syfte att underlätta genomförandeinsatser av relevanta nationella myndigheter bör kommissionen utfärda tekniska riktlinjer med icke bindande beskrivningar av de nummer i kombinerade nomenklaturen som kan gälla sälprodukter som omfattas av denna förordning.
- (19) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om sanktioner vid överträdelse av denna förordning och se till att de efterlevs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (20) Medlemsstaterna bör rapportera regelbundet om de åtgärder som de vidtar för att genomföra denna förordning. På grundval av medlemsstaternas rapporter bör kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att undanröja hinder för den inre marknadens funktion genom att på gemenskapsnivå harmonisera nationella förbud mot handel med sälprodukter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs harmoniserade regler för saluföring av sälprodukter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *säl*: exemplar av alla arter av *pinnipedia* (*phocidae*, *otariidae* och *odobenidae*),
2. *sälprodukt*: alla produkter, bearbetade eller obearbetade, som kommer från eller som utvunnits från sälar, inbegripet kött, olja, späck, organ, obehandlade skinn och skinn som garvats eller beretts på annat sätt, inklusive skinn som hopfogats som taylor, kors eller liknande former och andra produkter av skinn,
3. *saluförande*: mot betalning införande på gemenskapsmarknaden och därigenom tillhandahållande till tredje part,
4. *inuit*: en person som fötts i inuiternas hemland – dvs. de arktiska och subarktiska områden där inuiterna, i nutid eller av hävd, har rättigheter och intressen i egenskap av ursprungsbefolkning – och som erkänns av inuiterna som en medlem av deras folk, bland andra inuiter, yupiker (Alaska), inuiter, inuialuiter (Kanada), kalaalliter (Grönland) och yupiker (Ryssland),
5. *import*: varje form av införsel av varor till gemenskapens tullområde.

Artikel 3

Villkor för saluförande

1. Att saluföra sälprodukter på gemenskapsmarknaden ska vara tillåtet endast om sälprodukterna härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällena och andra ursprungsbefolkningar bedriver och som bidrar till deras självhushållning. För importerade produkter ska dessa villkor vara tillämpliga vid importtillfallet eller importstället.

2. Följande undantag ska gälla från punkt 1:

- a) Import av sälprodukter ska även vara tillåten om den är av tillfällig art och uteslutande består av varor för resenärer eller deras familjers personliga bruk. Sådana varor får inte vara av sådan art eller förekomma i sådan mängd att det kan förmodas att de importeras i kommersiellt syfte.
- b) Saluförande av sälprodukter ska även vara tillåten om produkterna är baserade på biprodukter från jakt som regleras i nationell lagstiftning och vars enda syfte är en hållbar förvaltning av marina resurser. Sådant saluförande ska bara tillåtas om det sker utan vinstsyfte. Sådana produkter får inte vara av sådan art eller förekomma i sådan mängd att det kan förmodas att de saluförs i kommersiellt syfte.

Tillämpningen av denna punkt får inte äventyra uppnåendet av målet med denna förordning.

3. Kommissionen ska i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 5.2 utfärda tekniska riktlinjer med en vägledande förteckning över de nummer i kombinerade nomenklaturen som kan gälla sälprodukter som omfattas av denna artikel.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, ska åtgärder för genomförandet av denna artikel, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5.3.

Artikel 4

Fri rörlighet

Medlemsstaterna får inte förhindra att sälprodukter som uppfyller villkoren i denna förordning saluförs.

Artikel 5

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽¹⁾. Den kommittén får vid behov inkalla andra befintliga föreskrivande kommittéer, såsom den ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som inrättats genom artikel 58.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 6

Sanktioner och säkerställande av efterlevnaden

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa bestämmelser efterlevs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna till kommissionen senast den 20 augusti 2010 och utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar av dem.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

Artikel 7

Rapporter

1. Medlemsstaterna ska senast den 20 november 2011 och därefter vart fjärde år överlämna en rapport till kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att genomföra denna förordning.
2. Inom tolv månader från utgången av varje rapporteringsperiod ska kommissionen, på grundval av de rapporter som avses i punkt 1, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning.

Artikel 8

Ikraftträdande och giltighet

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3 ska tillämpas från och med den 20 augusti 2010.

På rådets vägnar
C. MALMSTRÖM
Ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till Europeiska unionens officiella tidning (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1-32 sidor: 6 euro
33-64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV